

Címlap

Elnökségi ülés

A BTF SZ Elnöksége 2006. május 8-án tartotta következő ülését, amelyen beszámoló hangzott el az eddig lebonyolított Budapest bajnokságokról, véglegesítésre került a Közhasznúsági Jelentés, döntöttek a rendkívüli közgyűlés összehívásáról, majd a különböző pályázatok kerültek tárgyalásra.

2005-ben szerzett minősítések

Egyesület	I	II	III	Ar	Ez	Br	Re	Össesen
Apex Optimista SE							3	3
Budapesti Asztali-labd. E.			1					1
Budai Ósforrás SE		1	7		1		3	12
Budapesti EAC		8	25			6	25	64
FŐMTERV SE		1	11		1		9	22
Havas Szabadidő Sk			4				10	14
Hegyvidék KFKI OSK			3		6	22	18	49
Hegyvidék MOM SE	1	4	3	7	3	3	25	46
Hidegkúti Spartacus		4	11				17	32
KFKI SE		3	6				7	16
Kőbányai Tájfutó Klub	2	14	25	7	10	58	34	150
Kőbányai Textil SE			1				2	3
Margitszigeti Atlétikai C.			3		1	3	8	15
Műegyetemi AFC		2	6				11	19
Országos Diáktájfutó SE			3			2	60	65
Orvosegyetem SC	1	8	14			3	15	41
Postás MATÁV SE	1	7	19				27	54
Rendőrtiszti Főiskola SE		1	4				13	18
Siketek SC		1	1				7	9
Tabáni Spartacus SC		4	8	4	10	7	23	56
Tipo Tájfutó TE	5	16	22	2	5	3	50	103
Törekvés SE	1	4	4	1		12	29	51
Tungsram SC			4				1	5
Összesen	11	78	185	21	37	119	397	848

Elhunyt Bodrogi András

Szomorúan tudatom, hogy Bodrogi András, a Postás-MATÁV SE legidősebb versenyzője, életének 82. évében elhunyt. Temetése 2006. június 7-én 11 óra 30 perckor lesz a Rákoskeresztúri temető szóróparcellájában.

Bodrogi Andrásné, sz. Fischer Mária

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2006. 5. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Lantos Zoltán,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 318-0933/272
e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá megjelenik

5.	11. 22.	12. 02.
6.	11. 22.	12. 02.
7.	11. 22.	12. 02.
8.	11. 22.	12. 02.
9.	11. 22.	12. 02.
10.	11. 22.	12. 02.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

A Tájéoló a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával valósul meg.

Színes Diákolimpia

BUDAPEST, TE CSODÁS...

A ki próbálta, tudja: versenyt rendezni nem könnyű. De lefutni sem. És vannak különösen perverzok, akik egy hétvégére megpróbálják mindketőt összehozni. Ez volt most az OSC, amely ha már senki más nem akarta, végül is felvállalta ezt a hányatott sorsú OB-t, miközben majd' minden szóba jöhető tagja indult is, sőt, a különösen elszántak még közben különböző éjszakaikra is mentek alvás helyett. Egyedül persze nem megy, mint azt a Ripacsok is megmondták, így hát a HSE aktív közreműködése is kellett, hogy ép bőrrrel kikerüljünk ebből a kalandból. Az alapötlet pedig olyan egyszerűnek tűnt: legyen a verseny a Jánoshegyen, ha már itt kezdődik az erdő a kert végében.

Hat éve nem volt komolyabb esemény itt, pedig ez talán a legegyszerűbb magyar tájbrúgás terep, mondhatjuk tehát, hogy szinte elkerülhetetlen volt előbb-utóbb visszatérni. Hat év elvileg egy térkép életében nem olyan rettenetesen nagy idő, de ezen a terepen ez nem állja meg a helyét. Az az elképzelés, hogy csak végigrohanunk az utakon és kijavítjuk az esetleges besorolási változásokat az első pár javítási napon már megbukott. Szinte minden megváltozott, beleértve a lakott területeket és a növényzetet is, és nem csak a besorolások, de maguk a poligonok is, tehát a kivitelezetnél sokkal alaposabb felmérés is ráférne volna a térképre, amire persze – mint általában – nem volt idő. Talán a versenyzők nem vették észre az ebből eredő hibákat (kivéve a lányok a kettes

pontjukra elvileg vezető ösvény esetében), mindenesetre innen üzenem a Jánoshegy következő helyesbítőjének, hogy az első időbecslését nyugodtan szorozza meg kettővel... Hogy mennyire reménytelen feladat itt dolgozni, azt szépen példázza a hosszútáv egyik pontja: a verseny előtt pár nappal született tőle 100 méterre egy bazinagy új út és egy friss írtás.

A kiírásban azzal csábítottuk a mezőnyt, hogy ez Magyarország talán legjobb montain bike-os terepe. Ezt a versenyt után is fenntartom és a visszajelzések-ből úgy tűnik, nem túloztunk. Szerencsére az időjárás is a legjobb formáját hozta, végig nap-sütés volt, nem kellett tesztelni azt a talán túlzottan merész predikciónkat, miszerint az utak esőben is kiválóan bringázhatóak. Legnagyobb problémának a jelentős kirándulóforgalom tűnt, de a késői illetve nagyon korai rajtokkal ezt egész hatékonyan sikerült kikerülni, a hosszútáv első körében például a még szinte kihalt Anna-réten volt sze-

rencsém áthajtani. Másik, rokon eredetű félelmünk sem vált valóra: egy pont sem tűnt el a két nap alatt.

A Szlovák Kupának, az osztrák Anyák napjának és a drezdai erdészetnek hála, egész komoly nemzetközi mezőny jött össze. Ausztriában ugyanis most hétvégén volt az anyák napja, ami miatt tradicionálisan nem szoktak ilyenkor versenyt rendezni, a konkurens termékként már rég beharangozott drezdai WRE pedig terepengedély hiányában elmaradt. A végén öt országból jöttek el versenyzők (magyar, német, lett, osztrák és szlovák), ezek nagy része pedig nem is kispályás.

Az eredményekből nem nehéz észrevenni, hogy a hazai pálya kicsit lejtett, elsősorban nekem. Ha az ember 100 méterre lakik a térkép szélétől és évek óta minden edzését itt kezdi, az valóban jelent némi előnyt, bár esetenként hátrányt is: sokszor az optimális helyett a megszokott útvonal kerül elő. Meg azért nem voltam teljesen egyedül jelentős

Összedugjuk a fejünket

helyismerettel, a magyar élmezőny nagyobbik része szintén sokszor volt már itt, sőt – hiszen teljesen véletlenül – egy tavalyi válogatott edzésen szinte pontosan a mostani hosszútáv egyik átmenete volt a feladat, akkor elosztottuk magunk közt a variációkat, és azóta tudjuk, hogy a mászás és a kerülés kb. egyenértékű. Ennélfogva – ha jobban meggondoljuk – ez az információ nem is jelentett különösebb előnyt...

A női elitben egyértelműen Anna győzelmére fogadtam volna, ehhez képest jött Hana Bajtosova és mindkét nap jól megverte, ami itt az edzőterepünkön, legalábbis szemtelenség. Ha jobban megnézzük az idei év nemzetközi eredményeit még furcsább a dolog: év elején Bajtosova simán kikapott Michi Gigontól, majd Anna kétszer is megverte Gigont, de ezek után kikapott Bajtosovától. Csak azt tudom mondani, hogy én nem értem a nőket... A további magyar dobogósok már kevés-

bé misztikusak: Brigi és Orsi, illetve a középtávon a változottság kedvéért Cseh Veronika. Meglepetés talán csak a tavalyi VB kerettag Gábor Ági lemaradása.

A fiúknál Matej Pilka és én vívtunk nagyon szoros meccseket, aminek az eredménye alig pár mp-es különbségekkel végül 1:1 lett. Az osztrákok ugyan mindenkinél erősebb csapattal jöttek, de az első napot nem tudták tökéletesre hozni, a másodikon pedig már biztos betlire mentek: fél órával lekésték a tömegrajtot. Ezek után hiába jöttek dobogós idők, azt már csak versenyen kívül teheték. A magyar bajnoki dobogóra rajtam kívül középtávon Paul és Kese, hosszútávon pedig Dosek Toncsi és ismét Kese került.

Második napra nem kis merészséggel bevállaltunk egy tájbringában merőben szokatlan versenyformát: a tömegrajtos, hosszútávú, szakaszkombinációs versenyt. Ezt sítájfutásból adaptáltuk, ott egy ideje már így

Christian Rednose Gigon

megy a világversenyeken egy-egy szám. Hátránya a bonyolult előkészítés, hiszen mindenkinek három pályát kell tervezni, több térképet kell nyomtatni, és azokat megfelelően összeválogatni. Maga a verseny viszont nagyon látványos, igazi test elleni küzdelem, amely azonban a szakaszkombinációk miatt mégsem sima ragadás. Én pl. a győztes Matej Pilkával a pályán legalább tízszer találkoztam, végül az utolsó pontra menet előzőtt ki, és közben ezt mondta, idézem: 'What a great race we had!'. Ezek után azt sem bántam, hogy ott-hagyott...

A két versenyközpont is egész jól bejött, A KFKI sporttelep még párhuzamosan zajló focimeccsel együtt is bőven elbírt a rendezvényt, a Frankhegyi Turistaház pedig nagyon szükre szabott kertje és parkolója ellenére is alkalmasnak bizonyult. Leszámítva a főztjét. A versenyt ugyanis egészen sajnálatos egészségügyi problémák színesítették. A szombati nevezéshez járó gulyásleves nemes egyszerűséggel megromlott. De ezt olyan ravaszul csinálta,

hogy sokan nem is gyanakodtak a savanyúkáposztára hajazó íz miatt, kis fantáziával rá lehetett fogni, hogy ez így természetes. A további intő jelek azonban – a kondér szaga és a levesből előtörő spontán habzás – hamar egyértelművé tették a szomorú diagnózist. Akik mégis ettek belőle, azok jelentős része már éjszaka kisebb sprinteket vágott le a WC irányába, másnapra pedig be kellett szerezni a mezőnynek központi széntablettát (ezt a frissítőnél a verseny közben is lehetett kérni), illetve pár ember még így is zöld arccal tolta vissza a bringáját a pályáról.

A nap másik orvosi esete az osztrák Christian Gigon volt, aki a 37 km-es pálya utolsó előtti pontjáról levezető agresszív DH-n esett egy hatalmasat, amivel sikerült az orrát és az arccsontját eltörnie. A délután ebből kifolyólag a számára valószínűleg egzotikumnak is beillő János Kórházban töltötte, de miközben a röntgenre vártunk azért megjegyezte, hogy reméli, lesz még itt a közeljövőben verseny. És ez azért jó hír...

Írta: Marosffy Dani

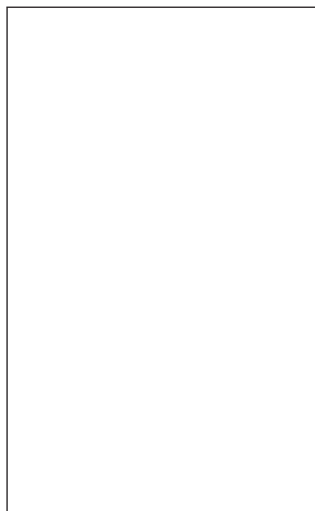
Fotó: Tönköly Erika és Marosffy Dani

Eredmények

Középtáv

F/M 21E (25)	15.4 km	365 m	9 ep
1 Marosffy Dániel	OSC	52:07	
2 Pilka Matej	SPE	52:20	
3 Gigon Christian	AUT	53:04	
4 Rief Andreas	AUT	53:18	
5 Paulovits László	SPA	56:21	
6 Schachinger Bernhard	AUT	59:22	

N/W 21E (14)	12.0 km	345 m	7 ep
1 Bajtošová Hana	VBA	52:52	
2 Füzy Anna	OSC	54:17	
3 Trnovcová Daniela (N18)	VBA	63:12	
4 Kaufmann Brigitta Dóra	THS	63:44	

Matr

5 Thomas Sylvia	WDF	66:28
6 Cseh Veronika	MSE	66:38

F/M -14 (6)	7.1 km	210 m	5 ep
1 Horváth Marcell	VBT	58:26	
2 Lenner István	VBT	60:42	
3 Engi Erik	VBT	64:49	

F/M -18 (5)	12.0 km	345 m	7 ep
1 Brichta Peter	VBA	62:04	
2 Jankó Dániel	HSE	76:35	
2 Hegedűs Gergely	GTK	76:35	

F/M 40- (15)	12.0 km	345 m	7 ep
1 Jankó Tamás	HSE	51:05	
2 Mlynárik Peter	VBA	53:11	
3 Mets Miklós	OSC	55:24	

F/M 50- (10)	7.1 km	210 m	5 ep
1 Budai Gyula	HSE	37:16	
2 Balla Sándor	HSE	41:55	
3 Grauzel Vladimír	FBA	42:48	

N/W 40- (5)	7.1 km	210 m	5 ep
1 Trnovcová Alena	VBA	56:17	
2 Kármán Katalin	HSE	57:21	
3 Králová Eva	VBA	60:46	

Nyílt (3)	7.1 km	210 m	5 ep
1 Hegedűs Béla	GTK	55:01	
2 Tönköly Erika	EK4	61:51	

F/M 21E (21)	32.4 km	705 m	21 ep
1 Pilka Matej	SPE	126:17	
2 Marosffy Dániel	OSC	126:24	
3 Fraňo Michal	SPE	129:40	
4 Dosek Ágoston	OSC	133:22	
5 Molnár Zoltán	THT	135:59	
6 Vajda Zsolt	THT	139:52	

N/W 21E (11)	24.0 km	460 m	17 ep
1 Bajtošová Hana	VBA	96:07	
2 Füzy Anna	OSC	101:37	
3 Marosffy Orsolya	OSC	117:41	
4 Trnovcová Daniela (N18)	VBA	123:21	
5 Kaufmann Brigitta Dóra	THS	133:22	
6 Cseh Veronika	MSE	133:32	

F/M -14 (7)	17.0 km	430 m	12 ep
1 Horváth Marcell	VBT	97:05	
2 Heilig Dániel	VBT	142:17	
3 Németh Bence	VBT	161:18	

F/M -18 (6)	24.0 km	460 m	17 ep
1 Jankó Dániel	HSE	134:18	
2 Hegedűs Gergely	GTK	149:37	
3 Terdik Dávid	EK1	174:52	

F/M 21BR	17.0 km	430 m	12 ep
1 Molnár Csaba	EK	79:17	
2 Lacza Zsombor	EK	79:20	

F/M 40- (11)	24.0 km	460 m	17 ep
1 Jankó Tamás	HSE	96:22	
2 Šmelík Juraj	VBA	106:34	
3 Weiler Zsolt	MAF	106:50	

F/M 50- (8)	17.0 km	430 m	12 ep
1 Budai Gyula	HSE	72:27	
2 Bunyik László	MEA	92:31	
3 Kardos Ferenc dr.	OSC	95:45	

N/W 21BR (2)	17.0 km	430 m	12 ep
1 Janotová Zuzana	FBA	136:23	
Kovács Ágnes	VBT	hiba	

N/W 40- (4)	17.0 km	430 m	12 ep
1 Trnovcová Alena	VBA	91:17	
2 Králová Eva	VBA	109:46	
3 Kavecká Soňa	SPE	123:00	

Nyílt (4)	8.2 km	110 m	6 ep
1 Tönköly Erika	EK4	47:16	
2 Hegedűs Béla	GTK	54:50	
3 Rákár Gábor	EK2	92:27	

TE IS BEKAPCSOLÓDHATSZ A PROGRAMBA!

Az Egészségügyi Minisztérium a Nemzeti Népegészségügyi Program keretében ebben az évben is pályázatot hirdetett a „Települési és kistérségi egészségfejlesztési program” és a „Munkahelyi Egészségfejlesztési Programok” címmel.

A „Települési és kistérségi egészségfejlesztési program” pályázat célja az önkormányzatok programjainak támogatása, amelyek elősegítik a helyi népesség egészségmegőrzését és életminőségének fejlesztését, illetve az egészséges életmód kialakítására irányulnak mind helyi, mind kistérségi és regionális szinten. A pályázat során különös hangsúlyt kapnak az egészséges táplálkozás és az aktív testmozgás elterjesztésére (itt tudnak a helyi tájfutó egyesületek, versenybírók, tájfutással foglalkozó pedagógusok bekapcsolódni a programba), valamint a közösség mentális egészségének megőrzésére és erősítésére irányuló programok, illetve ezek közül is elsősorban azok a kezdeményezések, amelyeket a helyi oktatási-nevelési intézményekben, és a hátrányos helyzetű lakosság körében valósítanak meg az esélyegyenlőség elősegítése érdekében. A pályázaton igényelhető legnagyobb támogatási összeg 2 millió Ft.

Helyi „lelkes” tájfutó vezetők! Keressétek és ösztönözzétek településeitek önkormányzatai vezetőit, hogy nyújtsanak be pályázatot, aztán népszerűsítő versenysorozat rendezésével kapcsolódjatok be a programba.

A kezdeményezés nem új. Az Egészség Évtizedének Népegészségügyi Programja keretében az Egészségügyi Minisztérium eddig 253 millió forintot fordított települési és kistérségi egészségtervek támogatására. A program kapcsán 305 település készített egészségtervet. Munkahelyi egészségfejlesztésre az elmúlt 3 évben 55 millió forint volt a pályázati keret.

Az Országos Egészségfejlesztési Intézet munkatársai legalább 20 fő jelentkezése esetén készsággal tartanak pályázat írási tréninget az Országos Egészségfejlesztési Intézet Budapest, Andrassy út 82. számú székhelyén.

A pályázatokkal kapcsolatban érdeklődni lehet az Országos Egészségfejlesztési Intézet Társadalmi Kapcsolatok Osztályán mun-

kanapokon az alábbi elérhetőségeken: e-mailen sallaine@oeffi.hu vagy galgoczi.dora@oeffi.hu, telefonon 428-8246 vagy 428-8274. Személyesen előzetesen egyeztetett időpontban az OEFI székhelyén (1062 Bp., Andrassy út 82. Társadalmi Kapcsolatok Osztálya). A pályázati kiírások 2006. május 5-én jelentek meg az Egészségügyi Közlönyben, valamint letölthetők az Egészségügyi Minisztérium honlapjáról: www.eum.hu és az Országos Egészségfejlesztési Intézet honlapjáról: www.oeffi.hu. A pályázatok beadási határideje az Egészségügyi Közlönyben történt megjelenéstől számított 60 nap, azaz 2006. július 6.

A másik lehetőség a „Munkahelyi Egészségfejlesztési Programok” pályázat, melynek keretében támogatást nyerhetnek mindazon munkahelyek, amelyek kidolgozott munkahelyi egészségtervel rendelkeznek, és pályázati programjukban kiemelten foglalkoznak az egészséges életmód (a közétkeztetés kínálatának egészségesebbé tétele, a munkahelyi testmozgás lehetőségének megteremtése) támogatásával, a dohányzás visszaszorításával, az alkohol okozta problémák megelőzésével, valamint a munkahelyi közösség mentális egészségének megőrzésével és erősítésével.

Azon munkahelyek pályázatát várják, akik a dolgozók széles rétegeinek bevonásával elkészítik saját munkahelyük egészségtervét és elkezdik annak megvalósítását (a pályázati támogatás az egészségterv alapján kidolgozott, konkrét munkahelyi egészségfejlesztési program megvalósítására fordítható). A pályázaton igényelhető legnagyobb támogatási összeg 1 millió Ft.

Kedves helyi tájfutó vezetők! Vegyetek fel a kapcsolatot a megfelelő önkormányzati képviselővel, nyújtsatok segítséget a pályázat megírásához. Ha településeitek önkormányzata sikeresen szerepel a pályázaton, megnyílik a lehetőség, hogy ti is kivégezzétek részeteket a program megvalósításából. Csak építsetek ki a megfelelő kapcsolati rendszert, aztán tervezetek olyan programokat, célszerűen népszerűsítő, játékos formáit a tájfutásnak, amelyek minden mozgásra vágyó embernek hasznos és érdekes, de ugyanakkor ezt felhasználhatjátok az iskolák fiataljainak mozgósítására, oktatására is. Ez is egy olyan lehetőség, amelyet kár lenne kihagyni, csak egy kicsit oda kell figyelni. (S.A.)

VÁLTOZÁS A TÉRKÉPEK KÖTELESPÉLDÁNYAINAK LEADÁSÁBAN

Idéntől a kiadott tájfutó térképek köteles és gyűjtői példányainak begyűjtése visszakerül az MTFSz irodához. Kérjük mindazokat, akik nyomdai úton sokszorosított tájfutó térképet adnak ki, hogy a megjelenés után adjanak le 50 példányt az MTFSz irodának (Istvánmezei út 1-3., versenyeken Less Áron vagy Csonti). 20 példány az ingyenes köteles példány, a 30 gyűjtői példányért darabonként (bruttó) 100.–Ft-os (azaz térképenként 3000.–Ft-os) térítés jár, ez utóbbiról az MTFSz részére (1146 Bp., Istvánmezei út 1-3.) számlát kell kiállítani. Aki már leadtak idén térképet, de kisebb példányszámban, azok egészítsék ki, akik már kaptak pénzt, azok is az MTFSz-nek számlázzanak. Az Ábel Kft-nek lehetőleg ne számlázzon senki.

A digitális nyomatokból kivágatokból 5 példány kötelespéldányt kérünk, ha a verseny után maradnak felesleges térképek, azokat (ingyen) átvesszük a gyűjtők számára.

Minden kiadó és az iroda munkatársainak fáradságát előre is köszöni a Térképtár Bizottság

BÚCSÚ?

„Úgy tapasztaltam, hogy az általam képviselt elvek és gondolatok nagyon távol állnak attól, amilyen irányba a tájfutás halad, úgy érzem, nem tudok érdemben hozzájárulni a sportág előrehajtásához. Gondolatilag és érzelmileg eltávolodtam az elmúlt egy évben a tájfutástól, nem vagyok benne a sportágban, így nem tudok olyan cikkeket írni, ami érdeklődésre tarthat számot. Így lemondok szerkesztőségi tagságomról is” – kaptuk a hírt Lantos Zoltántól, a szerkesztőség egyik legrégebbi tagjától.

Nyugodtan mondhatjuk, Zoli több évtizede a Tájoló munkatársa. A 80-as években edzője, Hazai Balázs által küldött edzésterveiről olvashattunk az újságban. Később ő maga is tollat fogott és a különböző világbajnokságokról, világbajnokságokról írt tudósításait, beszámolóit olvashattuk a lap hasábjain. Aztán érdekes szakmai sorozatokkal lepte meg az olvasókat: „Elit tájfutók felkészülése” (11 részes sorozat, 1993-94), „A fizikai állapot ellenőrzése” (8 részes sorozat, 1997), „Hogyan edzett?” (4 részes sorozat, 1998), „Emlékezetes pontfogásaim” (7 részes sorozat, 1999), de számtalan egyéb riportját, értekezését, szakmai cikkét olvashattuk a felkészülésről, a válogatottról, a sportág jövőjéről.

– **Most, hogy végigtekintettem több mint 20 éves munkásságod a Tájolónál, elszomorít a hír, hogy abbahagyod. Mi készítetted erre az elhatározásra? Végleges a döntésed?**

– Valóban, sokat írtam a Tájolóba, és a könyvespolcomon kitüntetett helyet foglalnak el a bekötött, aranybetűs bordó évfolyamok. Egyszer egy rendhagyó hangvételi írást tartalmazó Tájoló évköny-

vet adtam ajándékba Kamarás István szociológus-író nagybátyámnak, aki különleges ajándékként értékelte, és nagyon örült neki. Szóval a Tájoló fontos része volt az életemnek, és mindig szívesen írtam bele a legutóbbi időmbe. Mindig volt témám, ami eszembe jutott, és könnyedén meg tudtam írni. Amikor elküldtem a lemondó levelemet, azt éreztem, nem tudok miről írni, nincsenek érdekes vagy fontos gondolataim, amit megosztanék az olvasókkal. És úgy érzem, ez nem is fog változni az elkövetkező hónapokban, években.

– **Befolyásolta-e döntésed a szakfelügyelői tevékenységgel összefüggő problémák?**

– A sportágtól való eltávolodásomat indította el. Én más képviseltem, mint a sportág élvonalának és irányításának jelentős része 2004-2005-ben, amit lemondásommal vettem véglegesen tudomásul.

A világ rengeteget változott az elmúlt tíz évben, és ezzel együtt a mi társadalmunk is. A sportág életétől talán távolinak tűnik a téma, de érdemes belegondolnia a kedves olvasónak is, hol volt tíz éve a mobiltelefon, az internet és az e-mail. Ma

a mobillal teljesen átalakult a mindennapi személyes kommunikációnk, a négy és fél éves lányom az interneten tervez ruhákat és szobabelsőket, és ez az interjú is e-mailen készül, több körben. Észrevétlenül alakult át a kommunikációnk és az életünk, de a gyerekeink és a fiatalok már mindent egészen másképp érzékelnek a világból. Ezért is szenzációs „találmánynya” Szlávik Zolinak a mobilos tájfutás, tökéletesen alkalmazkodik korunk kommunikációs változásaihoz, és közelebb viszi a tájfutást a sportágon kívüliekhez is.

Ebben a közegben, amit természetesen számos más nagy változás is jellemez, akronisztikusan mindaz a fejlesztési törekvés, amit az elmúlt néhány évben tapasztaltam a sportág vezetésétől, a legutóbbi és egyben utolsóként szánt Tájoló cikkem is erről szólt.

Másrészt a sportág valós és nagyon komoly piaci versenyhelyzetben van más sportágakkal és szabadidős tevékenységekkel szemben, és a piaci versenyben csak bizonyos szabályok betartásával lehet valaki sikeres. Az egyik, hogy piaci stratégiára van szükség, amely

meghatározza, hol akar a sportág elhelyezkedni a hasonló szolgáltatások között (mert ez szabadidős szolgáltatás), mit nyújt a sportágat élvezők – rendszeresen és rendszertelenül űzők, kipróbálók és nézők számára, és miben nyújt többet, mint bárki más. Ezt a stratégiát fogalmaztam meg a Marketing Bizottság tagjaként Profil néven, amely tapasztalatom szerint nagyon távol került a sportág vezetésének hivatalosan megfogalmazott elképzeléseitől.

Jelenleg egy kevert, nem világos, a szokásokra és az ideákra épülő sportági stratégia van életben, ami egészen biztos, hogy nem szolgálja a tájfutás fejlődését. Úgy tapasztalom, hogy néhány klub egy-egy kezdeményezése révén fejlődik valamelyest a tájfutás, összehangolt, a társadalmi és gazdasági igényekhez igazodó sportágfejlesztési stratégia nincsen.

– Rengeteg versenyzői és szakmai tapasztalattal rendelkezel. Úgy gondold, hogy ezekből már mindent átadtál a mai fiataloknak?

– A legtöbbet a Tájoló hasábjain keresztül adtam át különböző írásaimban, egy-két edzőtáborra tudtam időt szakítani, és egy-egy versenyzővel foglalkoztam intenzívebben. Összességében a tapasztalatomból keveset adtam át, aminek leginkább az az oka, hogy közel tíz éve nem versenyzek. Utolsó versenyzői éveimben tudtam volna a legtöbbet átadni, de akkor különböző okok miatt nem volt kinek. Szakfelügyelőként a sikeres nemzetközi szerepléshez szükséges elvárásrendszer újbóli felépítésén dolgoztam a legtöbbet, amiben egyértelmű előrelépést tudtam megvalósítani. Lemondásomhoz az vezetett, hogy az akkori elnökség kevésbé támogattott már ebben,

amely elsősorban több, az elvárásrendszer elemeit felülíró szavazatában nyilvánult meg.

– Ezzel az elhatározásoddal minden szálát megszakítasz a sportággal, vagy azért fogunk még látni versenyeken, esetleg, mint a BEAC senior csapatának egyik tagját?

– Majdnem minden szálát megszakítottam. Néhány tájfutó barátom van, akikkel szívesen futok együtt, rendszeresen találkozom. A váltóbajnokságon örömmel indulnék a senior csapatban, de azon a hétvégén pont nem tudok elmenni a versenyre, más versenyre pedig nem vágyom.

A tájfutást továbbra is támogatom, ahogy tudom, de aktív szerepet most nem akarok vállalni a sportágban. Egy valódi igazgyöngy van a kezünkben, ezt azonban csak professzionális módszerekkel lehet láthatóvá és élvezhetővé tenni. Amit én próbáltam a legmodernebb és több területen bevált menedzsment és marketing, illetve kommunikációs módszerek közül a sportág számára hasznosítani, az túl nagy váltásnak bizonyult

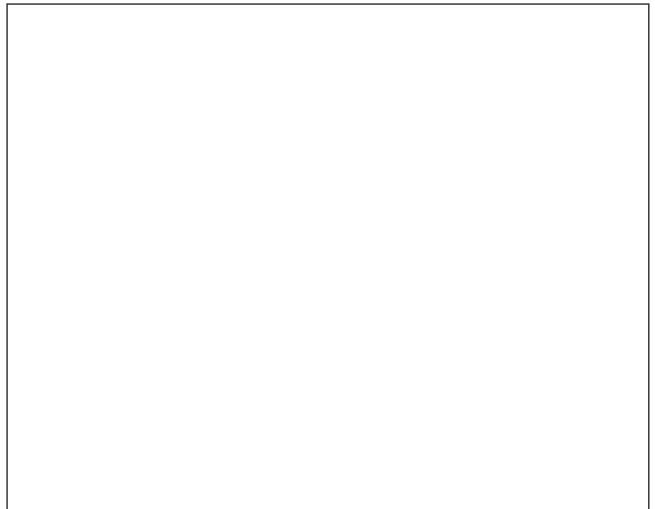
volna. Így mostantól a sportágtól távolabb állva vagyok szívémben és lelkemben elkötelezett tájfutó.

– Mit fogsz kezdeni szabadidőddel vagy van valami új hobbi kilátásban?

– A futás örök hobbim. A legtöbbször pihentet, nagyon jól ki tudok kapcsolni közben. Amikor futozom, mindig van velem futószerelem. Amúgy nagyon kevés a szabadidőm, és azt a családommal, a három lányommal akarom tölteni elsősorban. Az együtt töltött idő a legjobb kikapcsolódás a számomra, velük töltődök fel a leginkább. A tájfutás elsősorban terhet jelentett a számomra az utóbbi időben, alig okozott örömet, ezért távolodtam el tőle. Amúgy pedig életem egyik nagyon fontos és sikeres időszakát köszönhetem a sportágnak, nagyon sokat kaptam tőle, amiből valamennyit vissza is tudtam adni szakfelügyelőként, marketing bizottsági és Tájoló szerkesztőbizottsági tagként.

Köszönöm a beszélgetést.

Schell A.

LAPOK A TÁJFUTÁS ARANYKÖNYVÉBŐL

Dr. Hegedüs András neve az elsők között került be a Tájfutás Aranykönyvébe. A népszerűségben és eredményességben egyedül álló Hegedüs család legidősebb férfi tagja kerekén 40 éve, serdülőként szerzett először felnőtt első osztályú minősítést. Dűdű mint a bronzérmes férfi váltó befutó embere került fel az 1972-es VB-ről szóló beszámolóok élére. A kiváló tájfutó szakember, fáradhatatlan elnökségi tag és a versenyrendezők számára megkerülhetetlen bizottsági elnök pályafutására az alábbiakban emlékezik vissza:

Nővérem, Aletta, 1962 tavaszán kezdett versenyezni a BEAC tájékozdási futó szakosztályában. Tetszett, amit mesélt a sportágról, de én akkor nagyon elfoglalt ember (12 éves) voltam, úsztam, vívtam, úttörővasutasként dolgoztam, matekversenyekre készültem – nem értem rá, hogy kipróbáljam a sportágát. Ugyanezen év őszén azonban épp egy szabad hétvégén rendeztek tájékozdási futó toborzó versenyt az iskolánkban, amire én is elmentem. A rendezők engem is „tehetségesnek” találtak (mint mindenkit, aki célba ért), és megkérdezték, nem akarok-e leigazolni a klubjukba. Alig mertem megmondani, hogy én inkább a nővéremmel tartanék a BEAC-ba. Akkor csapj bele – nyújtotta a tenyerét vezetőjük, Dr. Vörös István – mert mi is onnan vagyunk.

Jól indult a pályafutásom, 1963-ban nyertem első érmemet, 1964-ben minden serdülő versenyemen dobogóra álltam, 1966-ban ifi bajnok lettem és (serdülőként!) felnőtt első osztályú minősítést szereztem. Mikor 1967-ben első éves ifiként megnyertem a felnőtt Mecsek kupát, Dr. Szarka Ernő azt írta a „Tájékozdási Futás”-ban: „Hegedüs olyan fiatal és olyan jó, hogy már kiégéstől kell felteni.” Ha kiégés nem is, de visszaesés mindenképp bekövetkezett a felnőtt évek elején. Nyertem ugyan versenyeket, de az igazán fontos erőpróbákon, főleg a bajnokságokon, rendre elbuktam. 1968-ban a bajnokság első napján egy nagy

keverés után vettem észre, hogy a térképen ferde az észak. 1969-ben három versenyt nyertem egymás után közvetlenül az OB előtt, ezért azt hittem ott elég lesz biztonságosan végigmennem a pályán – de ez csak a bronzéremhez volt elég. 1970-ben egy negyedórás keverés az OB második napján az utolsó előtti ponton fosztott meg talán az aranytól, de az éremtől biztosan. 1971-ben az OB első napján lekéstem a rajtomat, aztán egy akkorát estem, hogy a második napon el se tudtam indulni. Még az egyébként sikeres 1972-es évben is csak a dobogó „tövébe” állhattam az egyéni bajnokságon, és csak 1973-ban játszották el tiszteletemre a Himnuszot, igaz, akkor rögtön kétszer, éjjel és nappal. Az éjszakai bajnokság fölötti örömemet még növelte, hogy öcsém, Ábel, is győzött az ifjúsági kategóriában.

Nemzetközi versenyeken egy igazán nagy sikerét értem el, az 1972-es csehszlovákiai világbajnokságon Boros Zoltánnal, Sótér Jánossal és Vajda Gézával bronzérmet nyertünk a váltóban. Erről a versenyről már sokan sokmindent elmeséltek, ezért inkább idézem, hogyan írta le életem legboldogabb perceit a szaklapban későbbi külügyminiszterünk, Bárony András: „Végre megjelent Dűdű az erdőszélén. Ilyen hangorkánt a cseh erdőik még nem hallottak! A kis magyar tábor üzte-hajtotta Dűdűt a cél felé, aki az utolsó lépéseket már szinte tánc lépésben tette meg, hogy aztán társaival, Sótérel,

Borossal és nem utolsó sorban Vajdával felváltva jelenjenek meg a levegőben, a szakvezetők és szurkolók gyűrűjében. Tellett egy repülőútra az edzőnek is. Férfi csapatunk ezzel eddigi legnagyobb sikerét aratta.”

További nemzetközi tróféákat másodvonalbeli versenyeken szereztem, nyertem Csehszlovákiában, Romániában, Ausztriában, mindkét Németországban és Hungária kupát háromszor. Legjobb egyéni eredményeimet az Egyesült Királyságban értem el. 1974-ben ötödik lettem a Jan Kjellström Trophy-n, ami Skandináviától délre a legrangosabb kupaverseny, 1975-ben pedig egy Welsh O-ringon nevé kétnapos versenyen lettem kilencedik. Laikusok csak mosolyogósnak ezeken a számokon, de a szakértők tudják, hogy a helyezések értéke mindig a mezőny erősségétől függ. Ezekre a nagyon technikás versenyekre egy-két évvel a skót VB előtt buszok sorával jöttek a skandináv menők, a 140 fős férfi elit mezőnynek ők adták a többségét. A Welsh O-ringenen összetettben öt olyan futót előztem meg, aki a korábbi VB-ken érmet nyert, a győztes norvég Daehli pedig (akitől a két nap alatt 10 percet kaptam), az ezután következő VB-ken állt fel többször is a dobogóra.

Három egyéni világbajnokságon indultam szerény eredménnyel, de sok tanulsággal, ezért érdemes rólok mesélni. Az 1970-es friedrichodai VB előtt sokáig sérült voltam, de kitűnő edzőnk, Gary

Sanyi bácsi olyan rövid, intenzív edzéseket végeztetett velem, amit a térdem még épp kibírt, és egész jó formában utaztam az NDK-ba. Egy átlagos versenyen valószínűleg meg is állom a helyem (alig hibáztam pár percet), de ezen a közel 15 km-es, 1000 méter szintkülönbségű pályán a századik perc táján teljesen elhajoltam. Vigasztalásul szolgált és erőt is adott a további felkészüléshez a női váltó ezüstérme és nővérem, Ágnes, fantasztikus hatodik helye az egyéniben. 1972-ben jó formában utaztam Staré Splavyba, és egy nevetséges hiba fosztott meg a kiemelkedő eredménytől. Félpályánál még a 12. hely körül álltam és a következő hosszú átmenetet is a világbajnokkal azonos optimális útvonalon futottam – egészen a ponttól 50 méterig. Itt egy horpadásban futottunk lefele és csak jobbra kellett volna nézni, hogy meglássam az oldalban lévő sziklapontot. Ebben a pillanatban egy fűttszót hallottam jóval lejjebbről. A fiatalok kedvéért el kell magyaráznom, hogy abban az időben még gyakran előfordult közép-európai versenyeken, hogy a pontőrök fűttszóval jeleztek a versenyzőknek. Normálisan gondolkodva persze egyértelmű, hogy egy cseh világbajnokságon nem jelez a pontőr

egy magyar versenyzőnek, de én akkor sajnos nem tudtam higgadtan gondolkodni és lerohantam a fűttszó irányába. Pár száz méterrel lejjebb megálltam, újra hallottam a fűttyöt még távolabbról, feltehetőleg egy madár volt. Utána átmentem a szomszéd horpadásba, azon másztam fel, több mint hat percet vesztettem, 24. lettem. Utólag azzal vigasztaltam magam, hogy ha itt nem hibázok és 12. helyen végzek, talán két nap múlva a váltón csúszik be egy hiba, ami a magyar tájfutás történelmét is megváltoztathatta volna.

1974-ben viszontagságos, térdrepedéses, pót-selejtezős előzmények után utaztam Viborgba. Teljesítményemet azóta is sokan emlegetik. No, nem a 29. helyezésemet, hanem a sérülésemet. A cél előtt három kilométerrel egy fenyőág fúródott a lábszáramba. Valahogy végigmentem a pályán, de lehet, hogy nem kellett volna. Öt hónap és öt műtét kellett ahhoz, hogy kiderüljön, hogy az ujjnyi vastag faágból egy 7 centiméteres darab bentmaradt a lábamban. Persze nem bírtam járni, és még szimulánsnak is néztek, mivel a fa beszorult a lábszár két csontja közé, kívülről semmi sem látszott (a fát a röntgen nem mutatja ki), csak a seb nem akart befornni. Keserves

öt hónap volt, de legalább tudtam örülni, amikor az utolsó operáció után felébredve az éjeliszekrényemen megtaláltam a fadarabot. Azóta is őrzöm.

Volt még egy világbajnokság, az 1976-os aviemore-i, ami döntő szerepet játszott az életemben. Betegségek és sérüléseket leküzdve, minden korábbinál keményebb felkészüléssel életem legjobb formájában voltam, mikor egy hónappal a VB előtt közölték, hogy a főrécspat nem utazhat Skóciába. A férfól a dologról már sokat beszéltem és írtam korábban, talán túl sokat is. Most csak annyit a fiatalabbak kedvéért, hogy érthetetlen, igazságtalan döntés volt, ami egy időre visszavetette a magyar tájfutást. Némi elégtételként szolgált, hogy évekkel vagy évtizedekkel később minden akkori fontos döntéshozó elismerte ezt.

A VB után társaimmal együtt lemondunk a válogatottságról, és bár utána is nyertem még versenyeket, bajnoki érmeiket, véresen komolyan már soha sem vettem a versenyzést. Nősülésem után a házépítés éveit alig versenyeztem, s csak évek múlva gyermekeimmel tértem vissza az erdőbe. Jölesett, hogy az 1983-as VB-re felkértek a váltó nemzeti ellenőrének. A súlypontom lassan áttolódott a versenyrendezés és a szövetségi munka felé, megpróbáltam valamit visszaadni abból a sok jóból, amit ettől a csodálatos sporttól kaptam.

Majdnem minden Eötvös emlékversenyen és számos egyéb BEAC-os rendezvényen töltöttem be különböző funkciókat a pontőről az elnökig. Pályakitűzője voltam az első hazai Farsta váltónak (Eötvös, 1974), először használtuk Magyarországon a SportIdent rendszert (Hungária, 1999), és még sok más újítást próbáltunk ki hol sikerrel, hol sikertelenül. Elvégeztem az IOF nemzetközi bírói tanfolyamát és azóta két junior VB-n, egy ifi és egy felnőtt EB-n voltam nemzetközi vagy hazai ellenőr. Sok szép emléket és sok ősz hajszálat köszönhetek ezeknek a munkáknak. Jelenleg nekem van a legmagasabb bírói minősítésem Magyarországon (IOF senior advisor), ami egyáltalán nem jelenti azt, hogy ne lenne számos hozzám hasonló, vagy nálam jobb magyar versenybíró.

1962. Áldás verseny, Fenyőgyöngye, Hegedüs András Szarvas András mellett balról második.

A legutóbbi nagy esemény, aminek rendezésében részt vettem, a 2004-es Euromeeting volt Sümegen. Erős mezőnyök, jó térképek, remek pályák, tanulmányos hibák tehettek volna emlékeztessé a versenyt, de gyanítom, hogy az érintettek többsége egyetlen dologra fog emlékezni az esemény kapcsán: a négy napig ömlő hideg esőre, ami majdnem szétmosta minden erőfeszítésünket.

1990-tól 1998-ig dolgoztam az IOF technikai bizottságában. Abban az időben ez volt a Nemzetközi Szövetség legfontosabb és legaktívabb bizottsága. Feladatai közé tartozott a versenyszabályzat gondozása, a világversenyegek programjának és a résztvevők számának meghatározása, a világranglista kidolgozása és bevezetése, és a világversenyegek rendezőinek pályázat alapján való kijelölése. A 2001-es miskolci junior VB rendezői még ma is azt hiszik, hogy volt valami közöm az ő kiválasztásukhoz, pedig teljesen véletlen, hogy éppen egy Budapesten általam szervezett bizottsági ülésen született meg ez a döntés.

A bizottsági munka számomra nem csak fáradtságos és időigényes tevékenység volt, de sok élményhez is juttatott. A világbajnokságokkal párhuzamosan tartott ülések miatt ott lehettem Oláh Kati két győztes célbafutásánál és ünneplésénél is. Mivel 1972-ben még verseny-

zőként gratuláltam Monspart Saroltának a célban, talán az egyetlen magyar tájfutó vagyok, aki valamennyi eddigi aranyérmünk születésénél jelen volt.

Itthon a naptár bizottságot vezettem már több mint 10 éve. Ez a látszólag egyszerű feladat nagyon sok egyeztetést, kompromisszumkeresést és emberismeretet igényel. A versenynaptár összeállítása nem szokott nagyobb vitát okozni, bár vannak népszerű időpontok, amikről nem könnyű lebeszélni a rendezőket. Komolyabb kritikát kap a bajnokságok, világranglista versenyek, újabban a kiemelt rangsoroló versenyek rendezőinek kijelölése, ennek ugyanis súlyos erkölcsi és anyagi vonzatai vannak, és nem mindenki viseli békésen a számára hátrányos döntést. Ráadásul az utóbbi években egyre több a jelentkező a bajnokságok rendezésére, míg korábban minden jelentkezőnek jutott OB, legfeljebb nem az, amire pályázott, addig mostanában már van akinek évekig kell várni, míg rendezéshöz juthat. Reméljük, hogy ez a túljelentkezés a versenyek színvonalán is látszani fog. Leghálátlanabb feladat a felnőtt VB-k és az ifjúsági EB-k megrendezésére benyújtott magyar pályázatok véleményezése, amit szintén a naptár bizottság ill. a tagjai részvételével alakult ad-hoc bizottság végez. Ezzel igazán könnyű haragosokat szerezni, bármennyire igyekszik is az ember gondosan és elfogulatlanul dönteni.

Nagy öröömre szolgált, hogy versenybírói tevékenységemért ill. szövetségi munkámért megkaptam 1998-ban a Ripszám Henrik emlékérmét, majd többek között a sümegi Hungária kupa megrendezéséért az 1999-es Silva díjat. Végére hagytam egy pont 30 éves tőrténetet, amivel szeretnék kedvet csinálni egy méltatlanul háttérbe szoruló versenyformának, a váltónak. 1976-ban Abaligetén rendezték a váltóbajnokságot. A férfiak versenyében a Bp. Spartacus és a BEAC az első két részlegben jelentős előnyre tett szert a többiekkel szemben, ám a BEAC harmadik futója rossz térképet vett fel a rajtban és csak fél óra elteltével hozta helyre hibáját. Így a Spari nagy fölényel, simán nyerte

1972. táján Hegedüs András a csúcson

a bajnokságot, míg a második helyért óriási csata alakult ki. Néhány percen belül hat csapat indult ki a negyedik részlegre (én a 7. helyen), és az utolsó előtti pontot együtt fogta az akkori négy legjobb férfiversenyző, a skóciai VB-re készülő váltó tagjai, Boros Zoltán, Horváth Attila, Szabó László és én. Bizonyára élveztem volna a pillanatot nagyszerűségét, ha kicsit több oxigén áll rendelkezésemre. Horváth és Szabó szintben indult a 700 méterre lévő utolsó pontra némi bozótozást és bizonytalanságot bevállalva, Boros pedig fölfelé, körben egy úton, ami nem került túl nagyot, de plusz szint elég sok volt benne. Én egy harmadik útvonalat kerestem, mint leggyengébb hajrázóknak, nekem az adta volna a legtöbb esélyt. Nem találtam, így végül Boros után vettem magam, egyrészt az volt a biztosabb útvonal, másrészt ő egyedül volt. Teljes erőmből futottam, de a távolság közöttünk egyre nőtt. Még egy hármas útvilla a pont előtt – és Kapitány itt hibázott. Fél perccel előtte fogtam az utolsó pontot és társaim biztatásából hamarosan az is kiderült, hogy a szintben próbálkozók is elmaradtak, így miénk lett az ezüstérem. Korábban három váltóbajnokságot is nyertünk, de azokon nekem a negyedik részlegben mindig csak „unalmas” egyedül futás jutott. Erre a test-test elleni harcban kivívott diadalra büszkébb voltam, mint a korábbi győzelmeire.

Hegedüs András

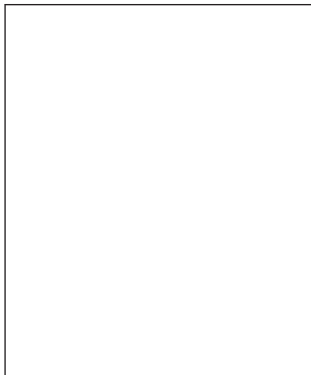
1969. Budapest Egyéni Bajnokság, díjátadó Hosszú Aurél

TIPO KUPA - 2006

Az idén nem rendeznek a tipósok OB-t, de hogy nem esnek ki a szervezési rutinból, azt a nevüket viselő verseny is bizonyította. Vége a Semmelweis-Tipo szókapcsolatnak, a május elsejei hosszú hétvégét kihasználva három napos versenyre invitálták a magyar és a külföldi tájfutókat. A Mátraalmás környéki terep a tavalyi csapat OB-ról ismerős lehetett az azon indulóknak, csak itt-ott igazán technikás, de végig odafigyelős, szintes pályákra lehetett számítani.

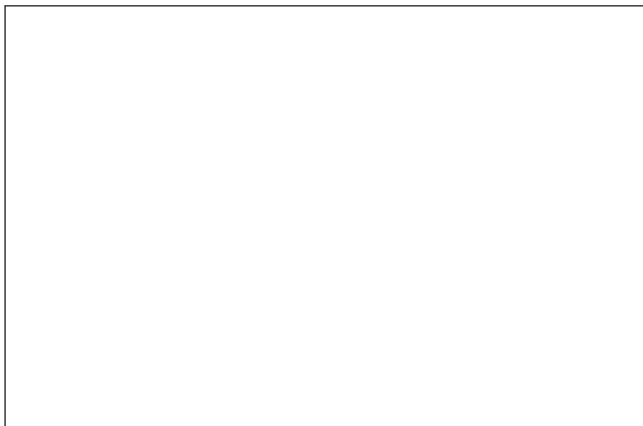
Amiért én a kiírás megjelenésekor bekarikáztam magamnak a versenyt, az a vadászrajt volt. Noha ez a versenyforma elsősorban a jó futóknak kedvez, néhány emlékezetes „meccselésben” nekem is részem volt már. Annak ellenére, hogy ezek sokadik helyekért mentek, mindig volt izgalomban részem. Emellett jó pár emlékezetes befutóharcot is láttam már (elég az emlékezetes állványbelengetős esetet említeni a tavalyi Thermenlandról), így nézőként is kifejezetten kedvelem ezt a befejezést. Noha a vadászrajt lehetőséget ad arra, hogy valaki végigragadva a pályát egy huszáros hajrával versenyt nyerjen, ez benne van a játékszabályokban. (Nem is beszélve arról, hogy tavaly ugyanígy dönt el a világ egyik legrangosabb egyesületi váltóversenye, a svéd Tiomila is: az utolsó pálya mindenkinek ugyanaz volt, az elsőnek kifutó cseh versenyző a rajttól pár méterre bevárta vetélytársát, végigragadta a 15 kilométert, majd leverte a befutón.) A vadászrajt hozta is formáját, de erről kicsit később.

Az első napon többen is sokallták, hogy a közel két kilométeres rajtmenet után még ennyit kell a pálya után a célba is visszafutni, de egyrészt ez volt az ára, hogy a falutól nyugatra levő tiszta erdőben futhassunk, másrészt a kifutás-befutás unalmát profin tör-

A célban

ték meg a rendezők azzal, hogy az útvonal mellé telepítették a Trail-O versenyt. A pályák csak azért nem voltak gyorsak, mert

nekem úgy tűnt, hogy végig emelkedtek. Utólag persze kiderült, hogy az eleje lefelé ment, a végére viszont szinte tényleg csak mászás maradt.

Másnap következett a világranglista futam, ahol az elit igen kemény pályát futott. A technikai nehézségről megoszlottak a vélemények, többeknek tetszett a sokpontos pálya, akadtak viszont, akik hiányolták a hosszú, útvonalválasztós átmeneteket.

A legerősebb kategóriában nem volt túl sok induló. Nem tisztzem véleményyt formálni a döntésről, de az kijelenthető, hogy szerencsétlen dolog egy ország bármelyik sportága számára az, ha évente párszor rendezhet külön ranggal felruházott nemzetközi versenyt, amire aztán saját legjobbjai nem mennek el, mert éppen külföldön kell versenyezniük. Ez még akkor is ciki, ha a mi konkrét esetünkben a válogatottak felkészülését egy technikásabb cseh terep, vagy erősebbnek gondolt mezőny jobban segítette. Visszakanyarodva a Tipohoz: a vadászrajtos utolsó etap már nem tartogatott különösebb meglepetéseket, talán a kelletténél is többször visszaköszöntek a terep

Rajt a harmadik napon

Színes Típo fotó

egyreszei a második napról: nekem például egy 2. napi támadópont az utolsó etapra ellenőrzőpont lett, úgyhogy egy teljes átmenetet térképre nézés nélkül futhattam, még azt is tudtam, a keresztbe futó szárazárkok mely részeken kevésbé mélyek.

Összességében én rendkívül jól éreztem magam, köszönöm az illetékesnek, hogy legalább az első két napra megállította a nagy esőt hozó frontot a Dunántúlon. Ami a mai igények szerint egy három napos versenytől elvárható, azt a Tipo kupán megkaptuk: kellemes, jól felszerelt versenyközpont, korrekt térkép, jó pályák, több színvonalas kísérőverseny, gyors eredményközlés, majd a verseny után szinte azonnali internetes eredménypublikálás. S ha már az utóbbi időben központi téma lett itt a Tájéolóban is: határidőre nevezve relatíve olcsó volt a 4000 Ft/3 nap nevezési díj.

Örömmel tapasztaltam, hogy létszámrekordot ért az új F35BR kategória, de nagyon sok induló volt 10D-ben is. Abban ugyan nem találtam logikát, hogy ki futott vízhatlan térképpel és ki nem, kinek volt nyomtatott és

kinek kézzel rajzolt, de kérdés-ként ez csak az utolsó napi rajtban merül fel, amikor az esőben nem tudtuk, mire is készülünk. Kritikaként többen említették a jelentkezésnél tapasztalható hosszú sorállást, itt viszont nehéz eldönteni, hogy rendező volt-e kevés, vagy a klubok variáltak sokat, esetleg mindkettő. Amit én láttam, az volt, hogy problémánkat rugalmasan kezelték, a verseny után is elintézték. Néhány versenyzőnek nem tetszett az sem, hogy azonos pályákon több kategória futott, s noha a vadászrajtnál a nullidők el voltak csúsztatva, a korábban induló kategória gyengébb versenyzői segíthettek később rajtoló másik kategória élmezőnyének. Elméletben például egy hátránnyal induló F21BR-es versenyző húzhatta az 50-es fiúkat, a gyakorlat azonban azt mutatja, hogy ez sokszor fordítva történik. :)

Végül néhány szót az eredményekről. Hiába volt kissé foghíjas a férfi elit mezőny, két kitudó tájfutó azért nagyot harcolt a győzelemért. Ez ráadásul visszavágó is volt számukra, mivel a szín-

tén vadászrajttal zárult 2004-es Veszprém Kupán Vajda Kolos és Thomas Krejci az utolsó méterekig hajtotta egymást, végül Thomas győzött. Itt, a Tipo Kupán az osztrák versenyző első napi előnyét a második nap egy figyelmetlenség miatt eladta (kihagyott egy pontot és vissza kellett szaladnia), így Kolos mögül rajtolhatott, de még majdnem látótávolságban. Kolos elmondása szerint a pályán hátra-hátrapillantva többször is látta riválisát, aki néhány ponttal a vége előtt egy kis hiba miatt utolérte. A döntés ezúttal is a legvégére maradt, de ezúttal Kolos bírt jobban az utolsó métereket és nyerte meg a 2006. évi Tipo Kupát. A harmadik helyre az utolsó etapot egyedül futó Bogya Tamás érkezett. A lányokról csak annyit, hogy mindössze két versenyző teljesítette értékelhetően a három napot.

Nemcsak elitben, de igen sok kategóriában „meccseltek” nagyokat a versenyzők a dobogóért. A legkisebb lányok mellett az ifi fiúk, a 40-es, az 50-es a 60-as, sőt még a 70-es férfiak is az utolsó métereken döntötték el maguk között az érme sorsát. **A.G.**

1/2
Színes HSE

1/2
Grafic-Com

A RÉGI ELNÖK AZ ÚJ ELNÖK

Aki Juhász Miklóssal találkozni akar, legjobb ha kimegy egy éjszakai versenyre – írtam 1998-ban abban az interjúban, amely a frissen választott elnökkel készült. Most 2006-ban a Szélrózsza éjszakai versenyen éjjél közeli időpontban – én beérkeztem a pályáról, ő bontani indult – beszélünk meg a mostani interjút.

Sportpályafutását 1998-ban már leírtuk: 1983 őszén indult első tájfutó versenyein. 1984-től a TIPO TE tagja. 1986 és 1997 között két év kivételével minden évben megszerezte az I. osztályú minősítést. Emellett hegyikerékpározik, a tájfutás elkezdése előtt 10 évig versenyszerűen alpesi sielt. 1997-ben 37 éves fejjel az országos csapatbajnokságon a győztes csapat tagja volt, egyéniben az éjszakai OB-n elért 3. helyezés a legjobb eredménye. Alapvetően kedvtelésből, és nem annyira az eredményekért sportol.

– Mi történt veled az elmúlt 8 évben a sport területén? Mintha kevesebbet látnánk tájfutó versenyeken.

– Még 1998-ban Mátrafüreden megnyertem a középtávú OB-t elitben, amin magam is eléggé meglepőd-

tem. Tudom, hogy elég nehezen hihető, de ez úgy jött össze, hogy Baracsi Ricsivel a másnapi váltó OB-ra a Tipo váltó 4. helyéért vívtunk itt válogatót, ezért indultam senior helyett elitben. Vívtunk is erősen, ő is jót jött, 5. lett. Ezen túl nyertem seniorban az évek során bajnokságokat, tavalyelőtt hármat (és ráadásnak a jicini 5 napost), tavaly pedig a hosszútávút. Ekkor már eléggé fáj a lábujjam ízülete, pihentettem, nem javult, aztán kiderült, hogy köszvényes. Érdekes volt szembesülni azzal, hogy ez a leginkább középkori mesékben emlegetett betegség ma is van, pláne nekem. De kiderült, hogy némi étrendváltástól egyenletesen javul, jövőre – gondolom – újra tudok majd tájfutni. Addig is hegybiciklizek, és pár versenyen minden évben elindulok, azokat a pályákat szeretem, ahol izgalmasak, technikásak a lejtők. Ebben a sportágban is nyertem több senior bajnokságot az évek során, estem is persze nagyot, ha nem is túl gyakran. A nagy gyerekeim kedvéért időközben megtanultam alapszinten snowboard-ozni és motokrosszozni, mindkettő tetszett, de nem folytattam mégsem, maradt a sielés és a bicikli.

– Nem túl gyakori eset, hogy egy szervezet élére bizonyos idő eltelté után ismét visszatér a korábbi vezető. 2002-ben munkahelyi elfoglaltságod miatt nem tudtad vállalni a további elnökséget. Most hogyan tudod összeegyeztetni a munkát és a sportvezetést?

– A felkérés meglepett, végül hosszú beszélgetéseket követően vállaltam a jelölést. Időm ma sincs több, sőt, talán még kevesebb van, de tervezhetőbbé vált az időbeosztásom.

– 1998-ban a PANNON GSM informatikai igazgatója voltál és már a vezetőségválasztó közgyűlésen felolvasták azt a szponzori szerződést, amely a PANNON GSM és az MTFSZ között jött létre. Most más munkahelyen dolgozol, számíthat a szövetség most is valamilyen szponzori támogatásra? Milyen egyéb lehetőségeket látsz a sportág anyagi helyzetének javítására?

TÁJFUTÁS

A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség lapja

2006. 5. szám

Kiadja a Szövetség:

A kiadásért felel:
Less Áron

Alapító főszerkesztő:

Skerletz Iván

Főszerkesztő:

Hites Viktor

Állandó munkatársak:

Scultéty Márton, Sárecz Lajos,
Cserpák Zsolt, Madarassy Pál,
Kelemen János, Zentai József,
Mihácz Zoltán, Ács Gábor

Fotók:

Nemesházi László, Máthé István

ISSN 0133-4697

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá megjelenik

5.	11. 22.	12. 02.
6.	11. 22.	12. 02.
7.	11. 22.	12. 02.
8.	11. 22.	12. 02.
9.	11. 22.	12. 02.
10.	11. 22.	12. 02.

Szerkesztőség:

MinSport Bt.,

Telefon: 88/421-404

8200 Veszprém,

Gyöngyvirág u. 16/F

E-mail: tajfutas@freemail.hu

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

– A jelölésre felkéréskor egyértelművé tettem, hogy a szövetséget cégünk nem szándékozik támogatni, ügyfeleinket sem tudjuk erre reálisan rávenni. Ezt a jelölőbizottság tudomásul vette, és a jelölést fenntartotta. Magyarazatként két dolog: egyrészt a tájfutás támogatására jelentősebb összeget csak igazán nagy cég, vagy intézmény döntéshozói tudnak juttatni, saját indítatásukból, vagy nagy vevőjük kérésére. Annak idején eszemben mindkét feltétel fennállt, ma egyik sem. Másrészt cégünk összesen csaknem 1 millió forint sporttal kapcsolatos támogatást ad idén, többek között a Tipó-nak Lenkei Zsolt felkészülésére, hegyikerékpárral Parti András olimpiai felkészülésére, valamint a Crosskovácsi rendezvényeire. Valószínű, hogy néhány százeresz támogatásokat a legtöbb cég szívesebben ad olyan célra, ahol ez az összeg nem csepp a tengerben, hanem valóban jelentős hatású, olyan célra, ahol a támogatás eredménye egyértelműen látszik. Természetesen elnökként feladatom támogatni minden forrásszerzésre irányuló kezdeményezést a sportágban.

A sportág anyagi helyzete nem azonos a szövetség anyagi helyzetével, lehetőségeivel. Abban hiszek, hogy a sportág teljes költségvetésének növelése fontosabb, és realisabb cél, mint a szövetségi költségvetésé. Más szóval az egyesületek anyagi és szakmai erősödését tartom igazán fontosnak. Az erős egyesületekben látom a fejlődés zálogát. Ha mondjuk a pénzt az élversenyzők felkészítésére és versenyeztetésére az egyesületek közvetlenül szerzik meg és fordítják rá, a helyett, hogy a szövetség osztaná újra azt, az azzal jár, hogy a legjobb versenyzők a legerősebb egyesületekben fognak összegyűlni. Ezt van, aki fájdalmas változásként éli meg, de ez fog elvezetni sportunk szakmai erősödéséhez. Sok példa mutatja, hogy ez az út nem csak járható, hanem célravezető is. Ez

persze nem jelenti azt, hogy nincs szükség hatékony, erős szövetségre és szövetségi irodára.

A szövetség gazdálkodásában nem vagyok a tücsökpolitika pártján, rendkívüli helyzetektől eltekintve ellenzem a nagy nehezen összegyűjtött, tisztességes működést lehetővé tevő tartalék csökkentését. A válogatott programjának finanszírozásra vonatkozóan az a szemlélyes – hangsúlyozom, személyes – véleményem, hogy az események támogatása helyett az eredmények honorálása a helyes út a szövetség részéről. Egy felnőtt VB érem honorálására több millió forintot sem sajnálnék, míg az ott döntőbe sem jutó versenyzőre nem szívesen fordítanék szövetségi pénzt. Egy ilyen rendszerben a sikeres VB szereplés könnyen deficithez vezetne – de egyúttal megeremtené a szponzori bevételek növelésének lehetőségét is.

A tájfutás piacképessége minden eddigi és jövőbeli erőfeszítésünk ellenére korlátozottak. Ezt nem lemondóan, de tudomásul kell vennünk. A tájfutás legfőbb anyagi forrását maguk a tájfutók jelentik, közvetlenül és kapcsolataik révén, beleértve az anyagi forrásokat kiváltó ingyenes munkát. Ez utóbbi maig nagyon fontos, értékes erőforrásunk. Fel kell ismernünk, hogy a tájfutásban meglevő „a magasabb nevezési díj bűn” szemléletmód a haladás gátja. (Persze egyrészt megfelelő szolgáltatást kell nyújtani érte, másrészt meg kell találni a rászoruló gyerekek támogatásának formáit.) A Sportident is sokba kerül, mégis örülünk neki. Látni kell, hogy a többletbevétel nem magánszemélyek zsebében köt ki, hanem a sportágban hasznosul, mondjuk a rendező egyesület még egy tehetséget tud belőle külföldön versenyeztetni.

– Fog-e változni az elnökség munkastílusa, különös tekintettel arra, hogy a főtítkári poszton is személyi változás történt?

– Az elnökség elsősorban döntéshozó szerepet kap. Jelentősebb témákat

nem fogunk átgondolt, alapos, időben köröztetett írásos előkészítés nélkül tárgyalni. A döntés-előkészítés, a szakmai műhelymunka és a döntésvégrehajtás a megváltoztatott és megerősített bizottságok, illetve a főtítkári és az iroda dolga. Ennek megfelelően nem éjszakába nyúló elnökségi üléseken szeretnénk sokat elvégezni. Csak a konstruktív, a tárgyra szorító vitákat van helye, de annak mindenképpen. Sok olyan kérdés van, ahol nem megnyugtatóak az éppen hogy megszavazott döntések, konszenzusos, vagy ahhoz közeli döntésig érdemes eljutni. Ez sok idő. Ezért kell a jó bizottsági előkészítés. Mivel törekvésünk szerint a bizottságokban – eltérően az elnökségtől – az adott téma szakértői ülnek, kiszámíthatóan jó javaslatok születhetnek. Például azért bővítettük az edzőbizottságot élsport-, és edzőbizottsággá, mert az edzők azok, akik az élsport, a válogatott kérdéseiben a leginkább otthon vannak. A világversenyeken való indulásra – a költségvetési keretek között – a szövetségi kapitány és ez a bizottság közös javaslatot tesz, amit az elnökség vagy valószínűsítéssel megerősít. Ez persze nem jelenti azt, hogy az elnökség a lovak közé dobna a gyeplőt, hanem azt, hogy stratégiai és szabályozási feladataira tud koncentrálni, és nem kezd esetlegesen hozzá nem értéstől, tájékozatlanságtól és elfoglaltságtól terhes viták részletkérdésekről.

Arra az esetre, ha az elnökség valamilyen szöveget, mondjuk szabályzatot tárgyal, bevezettük a kivetítés munkamódszert, ahol a tárgyalás közben javítjuk a szöveget, amit eközben mindenki lát, így sokkal gyorsabb és áttekinthetőbb a munka és nincs félreértés. A módszer úgy tűnik bevált, és már a bizottsági munkában is megjelent.

A legutóbbi elnökségi ülésen több külső előadó már csak Vass Lacinak az ülést követő búcsúztató ünnepségére futott be, így igaz, hogy előterjesztésüket vagy távollétükben

tárgyaltuk, vagy elnapoltuk, viszont kaptak tortát és pezsgőt. Mivel efféle jókat nem ígérhetek legközelebbre, kérlek, gyertek időben.

Vass Laci megítélésem szerint rendkívüli érdemeket szerzett az irodai és ügyviteli kóász felszámolásával, az átlátható, fegyelmezett, takarékos gazdálkodás kialakításával, és a pályázatok terén. Én kifejezetten szerettem Lacival dolgozni, de a sportág vezetése visszatérve azzal kellett szembesülnöm, hogy elég sokan nem így érznek. Ezért írtunk ki pályázatot. Örömteli meglepetés volt a számos jó pályázat. Aronban látom a potenciált, hogy Skerletz Iván formátumú, és a magyar tájfutást a nemzetközi tájfutó vérkeringésbe sokkal jobban bekapcsoló főtítkárunkká nőheti ki magát. Ehhez sokat kell dolgozzon, és tanuljon, mi – a tájfutók – pedig támogassuk őt ebben, fogadjuk el,

ha esetleg hibázik, és ne szegjük kedvét ostoba intrikákkal. Például, hogy elfogult, mert miskolci. Vass Laci példaértékűen támogatja őt a feladatok átvételében.

– Melyek a legfontosabb tennivalók az elkövetkező időszakban, figyelembe véve, hogy 2009-ben világbajnokságot rendez Magyarország?

– A VB-ről külön azért nem beszélnek, mert bizalmam teljes a felelős szervezőkben. A kérdésben velük javaslok interjút. A legutóbbi elnökségre készített beszámolójuk a honlapon olvasható, minden rendben halad.

Fontosnak érzem, hogy az év során a sportág sarkalatos kérdéseiben megtaláljuk a megfelelő formát az egyesületek véleményének megismerésére, így hangolva össze például az elkövetkező évek költségvetése arányait a tájfutó társadalom valós prioritásaival. Erre a közgyűlés nem

megfelelő fórum, ott nincs erre reális lehetőség. Az elnökség egyetért ezzel a törekvéssel, elkezdünk gondolkodni a hogyanon.

– Van-e valami újszerű elképzelés az utánpótlás-nevelés területén, a tájfutás népszerűsítésére az oktatási intézményekben?

– Ezen a területen a sportágfejlesztési és ifjúsági bizottság Kovács Balázs vezetésével nagy lendülettel tevékenykedik, a legutóbbi elnökségünk fogadtuk el a Kempenen Imre utánpótlás-fejlesztési terv javított változatát, és ugyanők dolgoznak svájci mintára egy számos iskola bevonását célul kitűző programon.

– Mit szolt a családod, hogy ismét elkötelezted magad a sportvezetés mellett?

Feleségem bölcs beletörődéssel támogat, másfél éves kislányunk még nem foglalt állást a kérdésben, viszont nagyon vár haza esténként, szereti, ha én fürdetem.

Köszönöm a beszélgetést. Schell A.

CSEH O-FESZTIVÁL

Szombaton reggel 6 órakor indultunk el Budapestről a közel 360 km-re fekvő cseh városkába, Luhačovice-be. A szlovák határt átlépve már borult ég fogadott minket, és egészen hazaérkezésünkig szinte el sem állt az eső. Szombaton délután került megrendezésre a cseh rövidtávú országos bajnoksága, melyen sajnos a svédek híres váltóversenyének, a Tiomilának köszönhetően hiányos volt az élmezőny.

A gyógyfürdőjéről híres hely szanatóriuma előtt helyezték el a célt, amit egy látványos patakátfutással kellett megközelíteni a versenyzőknek. A női és férfi elit versenyzők a mezőny elején rajtoltak. Az erdős részek, szintfutasok és várható sár miatt szöges cipőben vágott neki a mezőny nagy része, amit a rajt-elhelyezésnél nem nagyon vettek figyelembe: ugyanis csúszós betonon kellett melegíteni (szegény Létra nagyot esett már itt!). A pálya eleje nem volt túlbonyolítva, a második felében viszont 3 útvonalválasztós átmenet is segített az mezőny szét-szórásában (így is 1 perc 20 helyezett is jelenthetett). Makrai Évi remek futással megverte a cseh országos bajnokot, Kovács Ádám pedig a második helyre jött be az elit kategóriában.

A szállásunk Vsemina városában, egy festői környezetben elterülő hotelen volt.

A Continental Kupa vasárnapi középtávú, és a hétfői hosszútávú futamának célja is a szomszédos tó mellett került felállításra. A magyar válogatott junior és felnőtt kategóriákban mérte össze

magát a csehekkel. Vasárnap Makrai Évi 2. helyezése és Létra 3., Ádám 6. helye jelentett kiemelkedő eredményt. A pálya rendkívül csúszós volt, eléggé szenvedésen lehetett csak haladni, viszont technikailag inkább volt figyelős, mint túlbonyolított. Rövid, pörgős átmenetek jellemezték a pályákat. A nőknél és a férfiaknál is nagyon jó győztes idők születtek, ezért is külön öröm, hogy a magyarok fel tudták velük venni a versenyt!

Hétfőn új térképpel, ugyancsak színvonalas, de a magyar pályákhoz képest sokkal keményebb fizikai feladatot jelentő pályákkal várták a versenyzőket a szervezők. Összesen 16 jelölt frissítópontot helyeztek el (Ádám csaknem mindet megtalálta), azonban a folyamatosan ránk zúduló égi áldás mellett gondolom nem sokan használták ki ezeket. A felnőtt férfiaknál úgy tűnt, hogy folyamatosan felfele futunk, a lefele futásokon viszont gyorsan és meredeken estünk túl, ami nem éppen volt kellemes pihenő. Kétszer is el kellett futni a cél mellett, ennek ellenére senki nem adta fel a küzdelmet. Makrai Évi az egyes pont kivételével ismét bebizonyította, hogy képes felvenni a versenyt a cseh elittel. Nagyon jó kis útvonalválasztós átmenetek váltották egymást, sajnos ismét ködös és hideg idő volt.

Összességében sok tapasztalatot szereztünk, és kemény, erős mezőnyben tudtuk összemérni magunkat a csehekkel ezen a színvonalas tájfutó fesztiválon. A szövetségi kapitány elégedett volt a válogatottakkal, de van még mit tanulnunk...

Bogos Tamás, Kovács Ádám

MTFSZ ELNÖKSÉGI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE (2006. MÁJUS 15.)

1 Az elnökség elfogadta a 2005/2006-os sítájfutó évadról benyújtott írásos beszámolót.

2 Javaslattal a módosított Kempelen Imre Utánpótlás Fejlesztési Tervre.

A Kempelen-terv előző változatát az elnökség 2005. augusztus 29-i ülésén fogadta el. Ehhez képest 2006. januárjában történt változtatás, amikor a Nemzeti Sporthivatal pályázatahoz kellett a programot átszabni, melynek eredményeként az MTFSZ 5,3 millió Ft-os támogatáshoz jutott. A Kempelen-terv ezáltal strukturáltabb, ütemekre bontott lett. A Sportágfejlesztési és Ifjúsági Bizottság többéves programot készít, melyhez mintaként szolgál a svájci sCOOL program. Finanszírozásának első részét az elnyert NSH-s pénzből, további részeit pedig főleg szponzori pénzből tervezik. A tervezet kiterjesztendő az általános iskolákon kívül a középiskolák 5-10. osztályára is. A pályázaton elnyert pénz csak eszközökre fordítható: tájoló, bóják, lyukasztók, SI-csomagok szerezhetőek be belőle. A program költségvetése csak irányadó, később pontosítandó.

3 Tájékoztató a VB rendezés előkészületeiről.

Az elküldött tájékoztató az IOF-nek elküldött anyag publikus változata, azaz nem tartalmazza a versenyterepek megnevezését. A Diósgyőri Tájékoztató Futó Club benyújtandó pályázatát a 2008-as Országos Nappali Egyéni Bajnokságra és a 2009-es Éjszakai Országos Bajnokságra az elnökség teljes körű támogatásáról biztosítja. Az Előkészítő Bizottságban a leköszönő főtitkár az új főtitkárnak kellene váltania. A Világbajnokság mögött előreláthatólag nem fog gazdasági szervezet állni, mert nehéz felszámolni és az önkormányzati támogatásnak is

akadályt jelent. Az, hogy érinti-e az MTFSZ költségvetését a VB megszervezése, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei önkormányzat döntésétől függ. A jövőben a költségvetés előkészítésénél figyelembe kell venni a VB igényeit. Az esetlegesen létrehozandó VB Kft.-vel az elnökség 2006. novemberi ülésén foglalkozhat.

4 Tájékoztató a főtítkári feladatok átadás-átvételéről.

A munka átadása-átvétele az ütemtervnek megfelelően halad. A leköszönő főtitkár 2006. június 30-ig lezárja azon ügyeket, amelyek határideje addig lejár, új ügybe már nem kezd bele. Korik Vera szerződése saját kérésére csak 2006. július 1-től fog élni. Juhász Miklós, mint munkáltató tájékoztatta az elnökséget, hogy Vass László jó munkájáért kéthavi megbízási díjának megfelelő jutalomban részesül.

5 A PVSK tájfutó szakosztályának vezetősége az ifjúsági és serdülő válogatott szövetségi kapitánya munkájának alaposabb felügyeletére, a sportágot, valamint a tagszervezeteket hátrányosan érintő döntések megakadályozására és a pénzügyi szabályok betartásának ellenőrzésére kéri az elnökséget. Az elnökség úgy véli, hogy a válogatott programjának kialakításakor és megvalósításakor maximálisan tekintettel kell lenni az Országos Bajnokságok és Világranglista-versenyek időpontjaira. Az elnökség a probléma rendezésével a főtitkárt, valamint az Élsport- és Edzőbizottságot bízta meg.

6 A Zala Megyei Tájékoztató Futó Szövetség és a Zalaegerszegi Tájékoztató Futó Club feljelentést tett Mézes Tibor Sólom ellen a ZMTFSZ és a ZTC által kiadott térképek jogtalan használata miatt. Az elnökség a feljelentést a Fegyelmi Bizottság elé utalta.

7 Sramkó Tibor levelében feltett kérdésekre válaszul Mihácz Zoltán a Versenybizottság elnöke megerősítő szavazást kér a rangsoroló versenyek után befizetett díjak mértékének pontos meghatározásáról. Az elnökség a következő pontosításokat fogadta el: „Az előírás szerint a rangsoroló kategóriák után kell fizetni. Rangsoroló kategória a kiírás szerint rangsorolónak megnevezett kategória - azaz ahol ténylegesen kisebb létszám jött össze, és utólag mégsem rangsorol - ott is fizetendő, hiszen a nevezési díjban sem kaptak könnyítést a versenyzők.”

„Az előírás szerint a résztvevő létszám alapján kell fizetni. A számítás alapjául a kiírásban szereplő nevezési díjat kell figyelembe venni az összes indulónál. Nem vehető figyelembe semmilyen egyedi kedvezmény (ingyen indulhat a saját versenyző), de a pótdíjak sem.”

„Az előírás szerint: a regionális rangsorolón 500 Ft nevezési díj alatt, csak a 100 fő fölötti létszám után kell fizetni. Ez a viták elkerülése végett úgy számítandó, hogy a teljes mezőnyre ki kell számítani a díjat és azt visszaarányosítani a 100 fő fölötti létszámra. (Nem egységes nevezési díj esetén megszüntetve annak vizsgálatát, melyik versenyző után kell, melyik után nem kell fizetni.)”

8 Megjelent a 33/2005. KvVM rendelet módosítása és hatályba is lépett. Eszerint csak az 500 fő feletti rendezvények esetén kell 50 000 Ft eljárási díjat fizetni. Az 500 fős határ csak a versenyzőkre vonatkozik.

Az ülés végeztével az elnökség ünnepélyes keretek között búcsúztatta a leköszönt főtitkárt, Vass Lászlót, Hajdú István, Fekete Jenő és Bugár József meghívott vendégek részvételével.

6. EURÓPA-BAJNOKSÁG

2006. május 5-13. Otepää, Estonia

A magyar utazó csapat udvariassági és alfabetikus sorrendben: Zsigmond Száva, Dénes Zoltán, Gösswein Csaba, Józsa Gábor, Lévai Ferenc csapatvezető (vagy mi?!), Zsebeházy István.

Utazás: földön-vízen-levegőben... A kiutazás időpontját tekintve a program igen feszítetté vált. Feszítetté, mivel korábbi EB (Dánia, 2004.) tapasztalataink alapján a sprint terepek engedélyezett bejárást nem fakultatív programként kell kezelni, hanem szigorúan kötelező felkészülésként (legalábbis ha az ilyen egyszerűen kihasználható, és feltétlenül hasznosítható lehetőségekkel élni kívánunk)! Ennek jegyében terveztük a szombati napot (délelőtt terepbemutató a középtávú versenyre, kora délután Tartu-Toomemägi városnézés, délután sprint terepbemutató és Otepää városnézés).

A tervet jelentősen keresztülhúzta a pén-teki kiutazás félrecsúszása. Az Oslóból érkező repülő Helsinki-Vantaa-n 20 percet vesztelt a kifutópályán, ami éppen elég volt, hogy a Tallinba induló kompot lekéssük. Szerencsére a jegyeket gond nélkül átírták a következő járatra 4 és fél órával későbbre. (Feltételezhetően nem a Nordic JetLine gyors járatai a legnépszerűbbek a finnek olcsó szeszital fogyasztó kompozíciós szokásaiban, ezért lehettünk szerencsések, hogy volt hely a következő járaton. Természetesen a finnek vonatkozó előbbi megbélyeg-zést csupán „megbízhatatlan” forrásokra alapoztuk, de azért valós aggodalomra okot adott...).

A következő fázis Tallintól Otepääig tartott. Sven, a számunkra megszervezett mikrobuszos (köszönet Tólas Sándornak) kivárta megérkezésünket, de ez a végelszámolásnál plusz 1000 EEK várakozási költséggel növelte a számlát. Érkezés a szállásra, Otepää és Pühajärve között a Bernhard Hotelhez valamikor hajnali háromkor realizálódott.

Itt borult az egész szombati programbeosztásunk! A Tartu-i városnézést töröl-

tük. Egyrészt további plusz költségeket jelentett volna, másrészt túlfeszítette volna a napot, amire egyébként is kevés pihenés jutott. Harmadrészt maga a sprint versenyszám sem volt túl népszerű a résztvevőink között. Márpedig egy magyar tájfutónak valószínűleg ez a diszciplína az, amelyikre leginkább fel tud készülni, amelyik a legfüggetlenebb a versenyt rendező ország adottságaitól. Ez alatt azt kell érteni, hogy attól, hogy pl. egy skandináv ország mocsaras, sziklás, sűrűerdős régiója a verseny helyszíne, a sprint szám még feltehetőleg egy városiasabb, könnyebben futhatóbb terepen fog zajlani, bár ellenpélda mindig található! Persze arról sem kell elfeledkezni, hogy ha az előző állítás igaz is (?), attól még nem egyszerűbb a felkészülés a versenyekre, ha nincsenek trükkös, jól rendezett hazai futamok a felkészülésben!

A sprint számban indulási szándéka Szávának, Gábornak és L. Ferencnek volt. Legfőbb indoknak a sprint kihagyása mellett az rajzolódot ki, hogy az amúgy is szkeptikusan kezelt továbbjutási esélyek mellett, a sokkal népszerűbbnek tűnő középtávú selejtező eredményességét is „vélelmezten” rontotta volna az előző napon teljesített sprint futam.

Előzőek után a szombati nap a következőképpen alakult. 10 órától terepbemutató a középtávra. Oda-vissza egy-egy óra utazással Haanja-n volt ez az „edzés”. Visszaérkezés után ebéd a szálláson, rövid pihenő, és 16 órától sprint terepbemutató, valamint rövid városnézés – a három induló részvételével – Otepääben. Itt már csak sétálva alkalmazkodtunk az 1:4000-es méretarányhoz, mindezt a további lefáradás minimalizálása érdekében.

Vasárnap, az első versenynap, sprint kvalifikáció! A 8 évvel ezelőtt ugyanitt rendezett VK futamok idején beszerzett Pühajärve térképen vizsgálódva, a pályaadatok (szintemelkedés: 115 m) alapján nem volt nehéz megállapítani

előzetesen, hogy a sí stadion környéki valamennyi domb megmászása kerül. A pálya egy „kommersz” városias szakasszal kezdődött, amit egy nyílt terepen vezető szakasz követett, mindvégig könnyen futható és gyors szakasz volt ez. Az ötödik pontra haladva egy durva 30 m-es emelkedővel kezdődött az igazi szelektálás, fizikailag megkezdve a kifárasztást. A hatodik pontra a térkép alapján egy aggodalomra okot adó kettes zölddel befüttatott mocsaras részen át vezetett az átmenet. A valóságban ez a mocsár mind vízenyősségét, mind a növényzet sűrűségét tekintve könnyen leküzdhető volt. Mindebből következik, hogy aki óvatoskodott, az hátrányba kerülhetett ebben az átmenetben. A pálya további szakasza végig erdőben elhelyezett ellenőrző pontokkal haladt sífutó utakat keresztezve, néhány intenzív emelkedővel és lejtővel tarkítva. Az egyetlen, a tájékozódásban megzavaró szakasz a 7-es és 8-as pont környékén lévő „Adventure Park” volt, ahol a „gyakorlatokhoz” szükséges objektumok legtöbbjét nem ábrázolták a térképen, csupán a veszélyes kábeleket, akadályokat szalagozással feltűnőbbé tették.

A délutáni B-döntőben futat már csak ketten vállalták (Száva és Gábor). A futamokat és a csapatvezetői értekezletet követően – ahol a térképeket is megkaptuk – a buszindulásig 20 percet a valóságban is megnezhettük a terepet (már aki nem futott). Séta közben „for-gatva” a térképet természetesen nem tűnt túl bonyolultnak a tájékozódás. A láthatóság tökéletes volt a parkerdőben. Az útvonalválasztási feladat sem tűnt túl bonyolultnak, habár a hosszabb átmenetekben az intenzív futás közben biztos nehezebb – de legalábbis az utólagos elemzésekig bizonytalanságban függő – volt megtalálni azokat a leggyorsabb útvonalakat, amelyekben nem volt fölöslegesen egyetlen méter sem azokból a rövid, de intenzív emelkedőkből, amelyek az egész Toomemägi-t terasz-

san övezik. A pálya vége viszont már csak egy zsibzasztó egyszerű futóverseny volt (erre a részre bárhol Magyarországon fel lehet készülni!).

A következő nap a középtávú selejtezők jöttek. A terep számomra néhány egységnyiivel negatívabb meglepetést hozott, mint amire számítottam a terepbemutató alapján, másrésztől teljesen rendben volt itt Észtországbán. A terepbemutatóhoz képest technikailag bonyolultabb, és ami rosszabb, sűrűbb és sokkal nehezebben futható terep következett. A mocsarak vártnál szárazabb állapotát a terepbemutató is jól tükrözte, sokszor célszerűbbnek is tűnt azokban futni, mint a gallyazásos, „mászókázós” oldalakban vagy dombháton. Ráadásul a gallyazás jelölés is egész széles spektrumú ölelte fel a lehetőségeknek, egészen a futhatatlanságtól a szinte akadálymentes futásig. Ilyen körülmények között a fonalat könnyen el lehetett veszíteni. A hibázás lehetőségét erősítette, hogy a pályát is úgy tűzték ki, hogy az eleje volt a trükkösebb és nehezebben futható, ahol a még fittebb állapotban lévő nagyon akaró versenyzők hamarabb „mellényúlhattak” a dolgoknak. A pálya vége, második fele ehhez képest inkább futásból állt, ha még volt kellő erő az emberben. Az előzőek alapján alakult ki a magyar csapat eredménye. Voltak, akik a pálya első felében hibáztak, így hiába futottak a végén, és voltak, akik az elejét jól megoldották, viszont úgy tűnik fizikailag gondokkal küzdöttek.

A középtávú döntők másnap, kedden lettek megrendezve. A terep a selejtező szomszédságában volt (közös céli), még átfedés is volt a kettő között. Ennek ellenére az erdő képe némileg mást mutatott. Mintha kevesebb lett volna a gallyazás, és a láthatóság is jobb volt. A B-döntő pályája egy 700 m-es hurkot levéve megegyezett az A-döntővel. A pontok nagy többsége úgy volt elhelyezve, hogy az előbb is említett jó láthatóság miatt elég magabiztosan lehetett ráfutni a legtöbbre, ami adta a lehetőséget egy szoros verseny kialakulására, ami a férfi A-döntőben érvényesült is. Tanulságos gondolatkíséret a mezőny tömörségé-

re nézve, hogy a későbbi győztes előtt indulva, és esetleg vele befutva is csak a 20. helyezést lehetett volna elérni 2 perc hátránnyal!

Az EB itt Száva számára az előre tervezett módon véget ért, hazautazott.

A pihenőnapon a hosszútávú és váltó versenyek terepbemutatójára került sor. Közvetlenül a terepbemutató után is kétségek merültek fel azzal kapcsolatban, hogy ez mennyire reprezentálta a következő napok versenyterepét. A meglévő Pühajjarve térképen is megtalálható részlet a klasszikus döntő és váltó terepét érintette, viszont más karaktere volt mint a térkép összességének, ezért feltételeztük, hogy akkor biztos a selejtező lesz hasonló, amiről kevesebbet tudtunk. Utólag ez sem igazolódott be, mivel a klasszikus selejtező egy homoktöbrös, bozótos „rettenet” volt. Végül kiderült, hogy leginkább a hosszútávú döntő pályájának egy kb. 2-2,5 km-es szakaszát jellemezte a terepbemutatót kapott ízelítő. Az egészhez hozzáadhatjuk még azt is, hogy a rendezők egy finoman becsomagolt jelentéssel megkapták azt a kérdést is, hogy a terepbemutató térképhelyesbítője megegyezik-e a versenyterképek helyesbítőjével. A válasz igenlő volt, de megjegyzendő, hogy a versenyterképekkel kapcsolatban nem tüntek fel sem vélt, sem valós hibák. Ami pedig a terepbemutatót illeti, annak nem feltétlenül kell egy az egyben „modelleznie” a versenyeket minden részletben.

A hosszútávú selejtezők Kääriku mellett lettek megtartva. A legnagyobb gond a bozótos, helyenként futhatatlan, embertörő, nehéz terep volt, talán nem véletlen a verseny feladások magas száma, és néhány jó nevű versenyzőből álló kiesői névsor, habár a meglepetést keltő kiesők a korábbi versenyeken is feltűntek, vagyis ez nem csak a terep számlájára írható.

Csapatunkban ezen a napon mindenki sokkal higgadtabban futott, a hibaarány kisebb volt. Ezzel együtt mára sem jutott továbbjutó hely senkinek, ráadásul Isti egy korábbi sérülés miatt feladta a versenyt (és az EB hátralévő részén már nem is futott).

Az észtországi Európa-bajnokság nehéz, szokatlan terepen rendezett világvizsga volt erős mezőnnyel. Az A döntőbe jutás ezen a versenyen majdnem kétszer olyan nehéz, mint a Világbajnokságon: itt nemzetenként 6-6 futó indulhatott és 51-en jutottak az A döntőbe, a VB-n viszont nemzetenként csak 3-3 fő próbálkozhat és 45-en jutnak döntőbe. B döntő ott nincs. Észtországi csapatunkban 4 fiatal (hármán tavaly még juniorok voltak), mérte meg magát elsősorban azért, hogy a további felkészülésköz megcserezze a kellő tapasztalatokat. Ez megtörtént. Ismerve elszántságukat, jól fogják hasznosítani az itt megszerzett tudást.

Hegedűs Zoltán szövetségi kapitány

A selejtező gyötrelmesebb versenyt hozott, a vártnál 5-6 perccel gyengébb győztes időekkel. A rendezőknek szegezt újabb kérdés ezt feszegette, vagyis hogy lehetséges-e, hogy a döntő is hosszabb lesz, esetleg kell-e számítani 110 perces győztes időre. A válasz két részre szakadt. Egyrészt közölték, hogy a selejtező egy kicsit sűrűbb erdőt hozott, 1 héttel korábban sem úgy nézett ki, ahogy a verseny napjára..., másrészt viszont az elmúlt hetek száraz időjárása miatt a döntő terepe is szárazabb a tervezettnél (16 km – 94’). Végül ez a teória nem igazolódott, de a 95 perces győztes idővel nem nyúltak nagyon mellé. Meg kell jegyezni azonban, hogy a döntő terepén lévő „kiszáradás felben” lévő mocsarakban azért igen gyakran fél lábszárig kellett gázolni,... mi lett volna ha olyan a terep mint azt az észtek úgy általában hétköznapiak tartanak. Ez azonban nem panasz, csak arra utaló megjegyzés, hogy milyen módon kell elképzelni egy magyar számára minden szempontból szép kihívást jelentő, de extrémnek nevezhető versenyt, miközben ez teljesen kommersz egy skandinávna! És az is igaz, hogy a döntő pályái azért nem a mocsárfutásról szóltak, bár sok közülük útba esett.

A hosszútávú döntőről az előzőekben részben érintett terepjellemzés mellett a következőket lehet még megállapítani. Az A- és B-döntő ismét azonos átmenetekkel haladt, csak a plusz hurkokkal lett kevesebb a kisdöntő. Az erdő változatos fedettséggel, és a korábbi futamokon tapasztaltnál ziverebb mocsarakkal volt tarkítva, majd következett a terepbemutatóra hasonlító gyorsabb, de szintesebb rész, és végül a parkerdős jellegű, sífutó utakkal behálózott egészen gyors befutó szakasz. A kezdet viszont egészen goromba volt. Ez a „csapjunk a középhebe a dolgoknak” egyébként jellemző volt már a középtávú pályákra és hosszú selejtezőre is, de itt a döntőn egészen durvának, sokkolónak tűnt!

Az utolsó versenyszám a váltó volt. A női versenyben nem voltunk érdekelték, a férfiak között egy váltónak indult. A női verseny szakaszai egy közönségpont közbeiktatásával, térképcserével futottak két hasonló kört egy városzéli erdőrészen. Ez a terület az EB eddigi erdei terepei között talán az egyik legkönnyebb volt. A fiúknak ugyanitt kezdett a pálya, majd átfutottak a sprint selejtezővel már érintett gyors, parkerdős, sífutó utas részre, és végül térképcserével még egy harmadnyi pályára oda, ahol kezdtek. A verseny pörgős volt, és végül mindkét kategóriában szoros, izgalmas befutót hozott!

Lévai Ferenc csapatvezető

Eredmények

Sprint selejtező

Men-1 2820m 15KP Climb:115m
 1. Matthias Merz SUI 14.05
 27. Gábor Józsa HUN 16.11

Men-2 2810m 15KP Climb:115m
 1. Daniel Hubmann SUI 13.54
 30. Ferenc Lévai HUN 16.37

Women-2 2450m 13KP Climb:90m
 1. Simone Niggli SUI 13.54
 28. Száva Zsigmond HUN 21.34

Sprint döntő

Men-A 3070m 17KP Climb:105m
 1. Emil Wingstedt SWE 13.02,2
 2. Jamie Stevenson GBR 13.07,3
 3. Andrey Khramov RUS 13.09,4

Men-B 2770m 15KP Climb:85m
 1. Christian Christensen DEN 13.14,5
 2. Gábor Józsa HUN 13.16,2
 3. Mati Tiit EST 13.36,7

Women-A 2730m 14KP Climb:80m
 1. Simone Niggli SUI 12.35,0
 2. Marianne Andersen NOR 13.12,5
 3. Minna Kauppi FIN 13.14,8

Középtáv selejtező

Men-1 5350m 14KP Climb:160m
 1. Jarkko Huovila FIN 28.03
 33. Csaba Gösswein HUN 36.42

Men-2 5330m 14KP Climb:160m
 1. Anders Nordberg NOR 29.35
 34. István Zsebeházy HUN 37.47
 38. Gábor Józsa HUN 47.49

Men-3 5340m 14KP Climb:160m
 1. Thierry Gueorgiou FRA 27.54
 29. Zoltán Dénes HUN 33.40
 33. Ferenc Lévai HUN 35.26

Women-2 4420m 12KP Climb:120m
 1. Karolina Höjsgaard SWE 30.05
 31. Száva Zsigmond HUN 46.35

Középtáv döntő

Men-A 6700m 18KP
 1. Thierry Gueorgiou FRA 34.04
 2. Martins Sirmais LAT 34.11
 3. Valentin Novikov RUS 34.18

Men-B 6070m 16KP
 1. Carsten Jørgensen DEN 33.36
 2. Edgars Bertuks LAT 33.54
 3. Sander Vaher EST 34.55
 8. Zoltán Dénes HUN 36.04
 12. Csaba Gösswein HUN 36.24
 28. Ferenc Lévai HUN 40.27
 32. István Zsebeházy HUN 43.27
 37. Gábor Józsa HUN 48.50

Women-A 5679m 15KP
 1. Minna Kauppi FIN 33.41
 2. Marianne Andersen NOR 34.16
 3. Heli Jukkola FIN 34.55

Women-B 5049m 13KP
 1. Marta Florkowska POL 35.42
 2. Katri Kerkola FIN 36.46

3. Annika Rihma EST 38.11
 25. Száva Zsigmond HUN 54.12

Normáltáv selejtező

Men-1 9600m 17KP
 Climb:370m
 1. Olle Kärner EST 1:01.27
 20. Csaba Gösswein HUN 1:13.15

Men-2 9650m 17KP Climb:370m
 1. Vyacheslav Mukhidinov UKR 1:02.28
 24. Zoltán Dénes HUN 1:15.07
 István Zsebeházy HUN MP

Men-3 9680m 17KP Climb:370m
 1. Valentin Novikov RUS 1:02.49
 18. Gábor Józsa HUN 1:10.54
 30. Ferenc Lévai HUN 1:19.17

Normáltáv döntő

Men-A 16210m 33KP Climb:430m
 1. Jani Lakanen FIN 1:35.22
 2. Daniel Hubmann SUI 1:37.22
 3. Olle Kärner EST 1:39.14

Men-B 12490m 20KP Climb:330m
 1. Antti Harju FIN 1:24.09
 2. Christian Christensen DEN 1:25.42
 3. Rain Eensaar EST 1:26.21
 5. Csaba Gösswein HUN 1:29.28
 7. Ferenc Lévai HUN
 9. Zoltán Dénes HUN 1:35.46
 Gábor Józsa HUN MP
 István Zsebeházy HUN DNS

Women-A 10930m 25KP Climb:300m
 1. Simone Niggli SUI 01:12.04
 2. Heli Jukkola FIN 01:17.41
 3. Minna Kauppi FIN 01:20.54

Váltó

MEN (35 induló)
 1. Sweden-1 2:19.59
 2. France-1 2:20.02
 3. Norway-2 2:20.05
 32. Hungary-1 2:54.09
 Gábor Józsa 54.13 (31); Zoltán Dénes 55.27 [31]; Csaba Gösswein 64.29 [35]

WOMEN (27 induló)

1. Finland-1 1:58.10
 2. Switzerland-1 1:58.11
 3. Sweden-1 1:58.18

NÉHÁNY GONDOLAT – AZ ORSZÁGOS ÉGYÉNI DIÁKOLIMPIA KAPCSÁN

Ott voltam Herenden, az egyéni napján bekerült és indult diákjaim miatt. És tollat is ragadtam – ismertek, morogni is tudok – ha már „kötélnek álltam”, de a főszerkesztő kérése, teljesítendő.

Első felvetésem: a létszám. Igazán volt továbbjutó kontingens, voltak – jelen is – Ar minősítésű

jogosult indulók, és voltak számosan távolmaradók. Miért?

Véleményt számos sapkában mondhatnék. Az én megközelítemem:

= „Tanár úr jön?” – Igen. – Akkor mi is!

= Akarunk jövőt? Több mint 40 éve, az akkori Budapesti periodikába írtam:

„Utánpótlásunk a diáksport!” Lényegesen több „figyelmet” érdemelne – médiától is –, de mint rendszer is, részünkről és a Diákolimpia részéről is;

= A váltó VB szám is; Diákolimpia szám is. Készülni kellene előre rá, s nem biztos, hogy az egyéni után rendezendő.

Helyszínen „vadászni” a váltóhoz embereket... (no most nem nekem jutott, elismerésem Mets Mikié.)

Második felvetés: az együttfutás. Valamikor régen komolyan vettük. Ma is magyar bajnokságon $\Delta t = 6$ [min] is előfordul. Itt a minimum 2 [min] mellett pl. a leány VI. korcsoportban, 20 indulóra 5 együtt futás, hármas is, végig. Tessék csak a végeredményt rajt idő függvényében nézni.

Az V. és VI. (VI +) korcsoportban nagyon meggondolandó: indulási időhöz vagy 6'; vagy selejtezőt rendezünk, mert a Diákolimpiának nem prolog, hanem reális eredmény kell! A több forduló nem „Olimpia”, de 3 régiós külön „selejtező” futam – középdöntő – s ezek alapján A és B döntők járható lenne.

Továbbá: terep-térkép fontos szempontok. Itt és most: tetszett! – De mindehhez: még szolgáltatás, létesítmény, kórtés is kell! És itt mindez – szállással együtt – egy volt orosz laktanya. Hadd

ne részletezzem. Lehet, hogy a jó terep létesítmény szegény, de egy országos diákolimpia mindenki részéről maximumot érdemelne – Diáksport Szövetség, Szakszövetség, Oktatási Osztályok beleértve, s nem csak úgy kezelni: „Ki vállalja saját versenye mellett?

A jelenleginél jobb, élménydúsabb bonyolítások voltak. Nem lehet feledni: egy hazatérő, elégedett mesélő diák minden médiát lepipál.

No, és végezetül speciális szakmai megjegyzések:

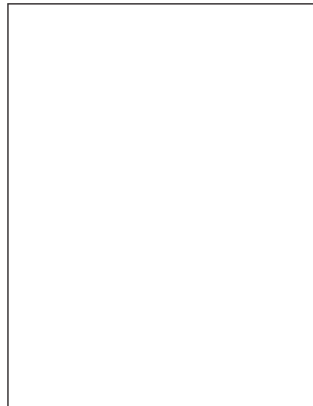
= Előzetes információk: a „hálón” igazán megújulók – talán sokszor is – voltak.

Az azonban pl. más kérdés: a vasútállomásról, – a hálón közölt szalag – nem vezetett sehová. De a reggeli vonathoz mikrobusz jött! Meglepetés! A VK. tájvia megadás ~ 25 % hibával terhelt volt, kb. becslés.

= Befutó szakasz: szélesre hordozott, hosszú és látványos. Csalán még ide is jutott!

= Gyűjtő pont: minimum az ellenőrzőbíró legalább „ejnye-ejnyét” érdemel! Minek van, u.i. szimbol? Pláne körön belül 2 db gödör; a pont az egyikbe (az alig látható barnában sárga alapon, betéve). A 10 éves gyerek 4 m-ről sem vette észre! Én is ott fotóztam! Se a 2 gödör, se az „alján”, nem volt a szimbolban.

= Egy terepről – térképről, már csak

naptár szüke és gazdasági megfontolások miatt 2 db verseny, „jól” benyúzza:

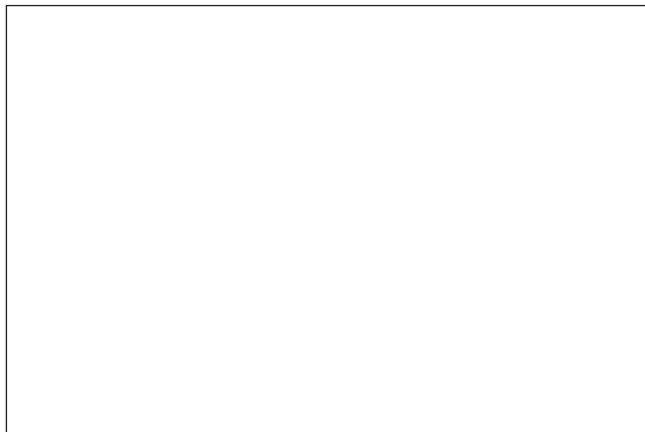
- már a jelentkeztetés elválasztva;

- majd: rajt idő-eltolás és cél értékelés hely eltolás; jó megoldások.

A terepi pontok ki-és felhasználása, már hozott némi mozgást (nem tőlem), a különböző „utasítás”-térképekkel nem voltam terepen, így nincs erre álláspontom.

De: „ízlesek és pofonok” különbözőek. A „ius murmurandi” még tájékozódási futásban is megengedett, jelen sorokat sem kell mindenkinek „osztania”. De gondolkodni, szabad, és ... „tenni-tenni kell”!

Szeredai László

**Színes
Compas Sport
hirdetés**

MINDEN IDŐK LEGEREDMÉNYESEBB VILÁGBAJNOKSÁGA

1972. szeptember 12-16. Stare Splyvy, Csehszlovákia

Ez a VB magyar szempontból minden idők legeredményesebb világbajnoksága volt. Monspart Sarolta világbajnok, a férfi váltó bronzérmes, a nők negyedikek a váltón.

A nagy eseményről a Tájékoztatósi futás hasábjain Bársony András számolt be. Tőle idézünk most részleteket:

Monspart Sarolta világbajnok

„Borogós őszi reggelre ébredtünk csütörtökön. A verseny előző nap nyilvánosságra hozott színhelyére, Jetrihovice-re vezető ötven kilométeres autóbuszúton elhangzottak az utolsó taktikai utasítások.

Pontosan kilenc órakor a bolgár Kazakov elsőnek vágott neki a pályának, őt követték három percenként a további futók. A magyarok közül elsőnek Hegedűs rajtolt 13-as rajtszámmal, futásán látszott, hogy nem túl babonás és kisebb hibákat véve (saját bevallása szerint összesen kb. tíz percet) két órán belül teljesítette az igen nehéz pályát.

Közben az autóbuszok egyre ontották a nézőket a célhoz. Csodálatos és félelmetes látvány fogadta a mintegy négyezer főnyi szurkolótáborát a két kopsz, füves domboldal között felállított cél környékén. Meredek, megmászhatalan, szűk átjáróktól szabdaltságot homokkő falak, tíz-húsz méter magas fenyvesek övezték a természetes lelátókat, melyen már hangpróbát tartott a népes, zászlókkal felszerelt magyar szurkológárda. Mintegy kétszázan kísérték el legjobb-jainkat és biztatták szűnni nem akaró hangorkánál a magyar versenyzőket. Meg is jegyezte az egyik svéd újságíró, hogy ezek a szurkolók kihajtották a versenyzőkből az utolsó tartalékot is... De maradjunk a versenynél.

A férfi. mezőny harmada már a pályán volt, amikor az első versenyzőnő, a cseh-

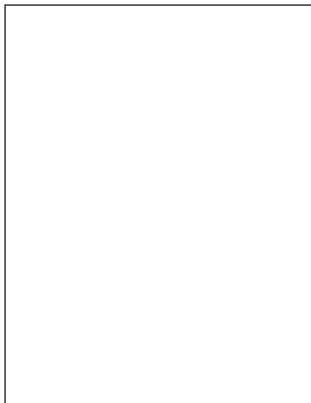
lemmel kísértük az eredményjelző táblán megjelenő részdíjakat. Azaz, figyeltük volna... Ugyanis az első óra után a részeredményeket jelző nem éppen tökéletes rendszer felmondta a szolgálatot, és ettől kezdve a bemozdó ékes cseh nyelvű kommentárjaira voltunk utalva. Igaz később előkerült egy dádógó német és egy kappanhangú angol szpíker is, de ekkor meg a részdíjak lettek meglehetősen pontatlanok. Elkezdődtek tehát a magánszámolgotások, amelyek még izgalmasabbá tették az amúgy sem érdektelen küzdelmet. A nagy esélyesek általában hátrébb rajtolnak, így a várható győztes időket eleinte nehezen közelítették meg az érkezők. Az első nagy idő a fiúknál a svéd Frilen nevéhez fűződik, aki a hetvenhét fős mezőny közepén futva egy óra negyvennégy percen belül-

szlovák Folprechtova tíz óraorok nekivágott a nyolc és egynegyed kilométeres távnak. Ettől kezdve megosztott figye-

Eredményhirdetés

Színes VB térkép

re került. Időközben az ugyancsak svéd Larsson hetvennyolc percet futott a női versenyben és a svéd tábor már ünnepre készült. Am feltűnt a célegyenesben egy hosszúra nyúlt, fáradt fiú, aki halomba döntötte a kék-sárgák győzelmi reményeinek egyik felét. Az 1970-es világbajnok norvég Stig Berge utolsó lépéseit a közönség nagy tapsa kísérte. Aránylag hamar megjelent az eredményhirdető táblán 1 óra 40 perc 52 másodperc. Most a norvégokon volt az ünneplés sora és ez már sokkal megalapozottabbnak tűnt. Közben a lányok egyre-másra iratkoztak fel a vezető Larsson mögé és – sajnos – Hegedűs és Turchányi elé. Aztán egy szemüveges szőke kislány lendületes hajrájával leszorította a dobogó tetejéről a svéd vezetők kettősét. Lekonyult a svéd zászló, ám szinte ugyanabban a pillanatban emelkedtek az égnek a piros-fehér-zöld lobogók. A cél felett föltűnt Horváth Magdi az előtte induló csehszlovák Vlachovával a sarkában, hogy a pálya utolsó kanyarját megtegye. Gyors fejszámolás után felhőrdült a közönség: a kettejük párharca nagy időt sejtetett. Ám, mint ahogy az ilyenkor lenni szokott, a nagy akarás görcsössé tette őket, mindketten hibáztak, de főleg Horváth és a végén meg kellett elégedniük a kilencedik és a tizenegyedik hellyel. Egy perc múlva aztán megszólalt a magyar kórus: Saci sárga trikója villant meg az utolsó pont előtt. Aztán óriási felhőrdülés, mert rossz irányban el is tűnt! Mindez azonban csak egy villanásnyit tartott, Saci gyorsan kapcsolt és mire feltűnt az erdőszélen, a versenyóra nagy időt mutatott. Az utolsó métereket Saci a közönség ütemes tapsa és a magyar szurkolók tomboló biztatása közepette futotta le. A célban azonnal körülvették a fotósok, ám Ő mindenkit elhárított, mondván hátra van még az 1970-es világbajnok Ingrid Hadler és a nagy vetélytárs, Anna Handzlova. Idegtépő percek következtek. Hadler vékony alakja feltűnt a célegyenes bejáratánál, de már későn, neki csak az ötödik hely jutott. Aztán Saci megjelent a légtérben, a magyar csapat tagjainak és a szurkolóknak örömujjongásától kísérve,

Útban a győzelem felé

a fotósok nem kis öröme. Sportágunk történetének első magyar világbajnokát ünnepeltük.

A férfiák versenyének azonban még nem volt vége. Az utolsó előttinek rajtoló Áge Hadler az 1966-os világbajnok valóságilag kirobban az erdőből és óriási iramban tette meg az utolsó kétszáz métert. Nem akartunk hinni a szemünknek. Teljes öt percet vert rá az addig vezető Bergere és hódította el ezzel – hat év után ismét – a világbajnoki címet. Az eredményhirdetés percei következtek. Erik Tobé, az IOF elnöke akasztotta Saci nyakába a nagyon megérdemelt világbajnoki aranyérmet és a Himnusz hangjai mellett küszört fel a magyar zászló az árbóc tetejére.”

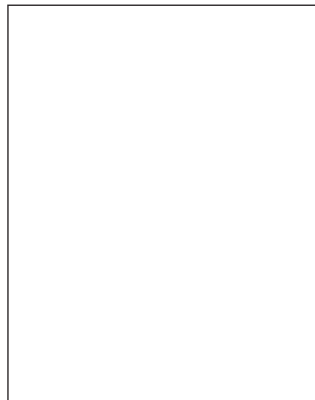
A férfi váltó bronzérmes, a nők negyedik

„A pénteki gyönyörű napsütéses pihenőnap után, szombat reggel zuhogó eső fogadta a versenyzőket és kísérőket az egyéni versenyekhez hasonló elhelyezésű célban, amely színhelye volt valamennyi váltásnak és a világversenyeken ezúttal először alkalmazott mezőnyrajtnak. Először a fiúk vágta neki az első pályának, a lányok egy órával később következtek. A magyar csapatokban Boros Zoli és Horváth Magdi kezdett. Az összehasonlíthatatlanul jobb szóbeli tájékoztatás alapján hamar kirajzolódtott az élboly képe. Svéd-finn-svájci trió vezetett egy hetes bolyt a szabad

érintési sorrendben fogható első öt pont után. Őket követte a norvég Weltzien és Boros, mintegy két perc hátránnyal. Ez a sorrend a célig nem is változott. Negyed órával a lányok rajta után elsőnek a svédék váltottak, a mieink négy perc hátránnyal, a norvégok sarkában kilencediknek. Miközben a másodiknak futó Sötérről biztató részidők érkeztek igaztoltan vártuk a női váltó alakulását.

A svéd Johansson és a finn Kukkonen szinte egyszerre váltott sarkukban a svájci és nyugatnémet futónővel. Horváth Magdi az utolsó pontra hibázott és öt perc hátránnyal váltotta Hegedűs Ágit. Nem sokkal mögötte érkezett a hazaiak első futója Mertova, aki Vlachovát indította újtárá. A norvég csapat teljesen leszakadt. És ismét a fiúk következtek: a vezető trió leszakította az angol, csehszlovák, NDK-s és dán futókat, akiket a nagyszerűen futó Sötér is megelőzött és negyediknek váltotta Vajda Gézát, tíz perces hátránnyal az első három mögött. A norvégoknál a világbajnok Hadler, a hazaiaknál Lenhardt következett, gyilkos küzdelemre volt tehát kilátás.

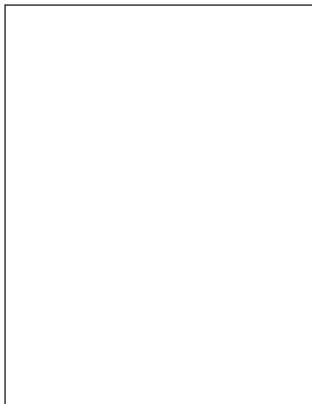
A lányoknál az élen nem változott a sorrend. A vezető finn és svéd csapat mögött azonban igen, és számunkra sajnos kedvezőtlenül: a harmadik helyre feljöttek a csehszlovákok és tizenkét perc előnyt szereztek miután Hegedűs Ági többször hibázott. Az arany és az ezüst után most már a bronz is elérhetetlen messzeségbe

Áge Hadler a férfi világbajnok

került. Ekkor robbant a bomba. A harmadik pálya teljesen szétrázta a férfi mezőnyt a svéd Arne Johansson jelentős előnyre tett szert a svájciakkal szemben: a finn Nuurost Vajda és a ráfutó Hadler is megelőzte a pálya kétharmadánál. Aztán jött egy bozótpon. Villámgyors lyukasztás, de Vajda észrevette, hogy a kód nem stimmel, továbbfutottak, de mikor Géza látta, hogy Hadler nem kapcsol, hagyta elmenni és a jó pontra visszafutva, azt is kezelve folytatta a pályát. Közben a finn is elment, de sebj, már negyedikek voltunk. Óriási biztatás kísérte a magyar váltást és az első méte-reit megtevő Hegedüst.

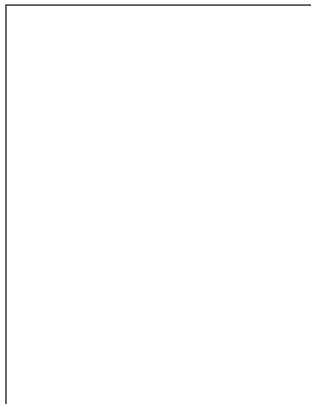
Ekkor jelezték be a finn és svéd női csapatot. Veijalainen és Larsson végig óriási harcot vívott, ám az utolsó pont után a szöke hosszú hajú finn kislány gyorsan eldöntötte az aranyérem sorsát, mintegy ötven méteres előnnyel nyerte meg a versenyt. A harmadik helyre a hazaiak kedvence, Handzlova futott be. Saci ugyan hozott rajta öt perct, de ez nem volt elég a bronzéremhez. Nem sokkal később megszólalt a bemondó és közölte, hogy a norvég és a finn csapatot ponttévesztés miatt a versenyből kizár-ták. Nagy lett az izgalom, hiszen ezzel a harmadik helyen álltunk, de... Hegedüs ellenfele ugyanis a pozsonyi Jasek volt, mindössze öt perccel leszakadva. A rész-idők egyre biztatóbbak voltak, először hat, nyolc, majd végül tíz perces előnyt

Vajda Géza

jeleztek Dűdű javára. Ki figyelte ekkor, hogy Frilen nyer a svájciak előtt! Végre megjelent Dűdű az erdőszélen. Ilyen hangorkánt a cseh erdők még nem hallottak! A kis magyar tábor üzte-hajtotta Dűdüt a cél felé, aki az utolsó lépéseket már szinte tánclépésben tette meg, hogy aztán társaival, Sötérrel, Borossal és nem utolsó sorban Vajdával felváltva jelenjenek meg a levegőben, a szakvezetők és szurkolók gyűriójében. Tellett egy repülő-útra az edzőnek is. Férfi csapatunk ezzel eddigi legnagyobb sikerét aratta.

Azt hiszem, nem kell és nem is nagyon lehet azt a hangulatot leírni, amely a magyar berkekben uralkodott, csak a szurkolók voltak nagyon csendesek. Igaz,

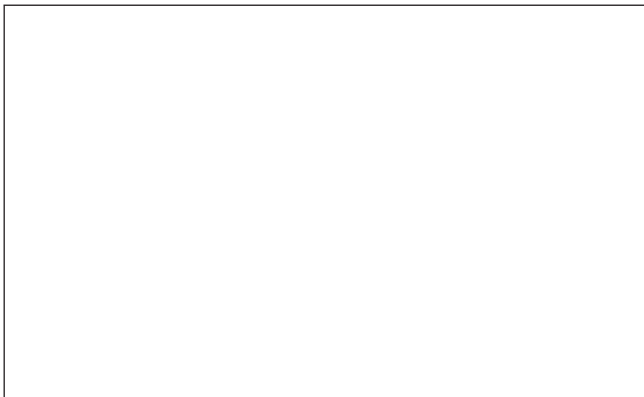
Váltás: Bozán Gy. és Hegedüs A.

nem ok nélkül: a két nap után most már nem tudtak szinte egy hangot se előcsalni a torkokból."

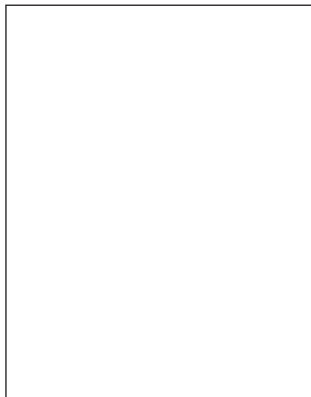
Az útvonalválasztás világbajnoksága

Mi volt a jellemző erre a VB-re, miben volt ez más, mint az előzőek?

„Az eddigi Európa- és Világbajnokságok közül talán csak a 62-es norvég EB volt reális verseny. Svájcban a követhetetlen sziklaábrázolás hozott be véletlen faktort, Finnországban a térkép volt meglehetősen gyenge. A svédek egy tipikus svéd terepen maguknak rendezték a versenyt. Az NDK-beli VB a meglepetések versenye volt, mert az előversenyeket és az edzőtáborozást a sziklás Thüringiától 300

Vajda Géza, Hegedüs András és Boros Zoltán

Váltás: H. Ági és Mosa

km-re a lankás Érc-hegységben rendezték. A csehszlovák VB végre igazi világbajnokság lesz, erre garancia a technikai delegátus, honfitársam Osmo Niemälä személye is” – mondta a VB előtt négy hónappal Juhani Salmenkylä, a 44 évesen is havi 1000 km-t alapozó finn élversenyző, a válogatott keret csapatkapitánya. És igaza lett. Miért volt ez a VB más? Erről Bozán György számolt be.

„Az egyéni pálya érdekes kettősséggel bírt: könnyű volt, mert az újonc ausztrál futó is tudta teljesíteni, de technikás is volt, amit a helyezettek nagy időkülönbsége mutat. Véleményem szerint ez a típusú pálya felel meg a tájékozódási futás legmodernebb követelményeinek.

A verseny nehézségét nem finom, dugott pontok adták, hanem a technikás átmenetek. A pontok, kivétel nélkül pofon egyszerűek voltak: kerítéssarok, „bozót-szél, völgy, de művészet volt odajutni, pontosabban művészet volt a legjobb odavezető útvonalat kiválasztani. Ezt a versenyt nyugodtan az útvonalválasztás VB-jének nevezhetjük...”

A VB térképe első ízben volt 1:20 000 méretarányú és ötszínnyomású. Erről Bozán György a következőket mondta: „A speciális terep a rendkívül finom térképi ábrázolás érdekében számos újítást követelt meg, mint kis tisztás, sziklatorony, metsződés, kis bozót... leg-

főképpen a felülnézeti sziklafalábrázolás jelentett fordulatot az eddigi fésűs jelhez képest. Itt szükség volt a sziklafalak szűrkefoltos jelölésére, de nem valószínű, hogy maradó ez a megoldás, mert nem mutatja a lejtőirányt, sőt elfedi a szintvonalakat is...”

Szerkesztő: Schell Antal
Fotók: Richard Samohyl, Harold Persson, Josef Miklos

Eredmények

Nők (49 induló, 8,25 km, 12 ell. pont)

1. Monspart Sarolta Magyarország 1.17.01
2. Seppä, Pirjo Finnország 1.18.35
3. Larsson, Brigitta Svédország 1.18.53
4. Lindkvist, Ulla Svédország 1.20.17

A férfi váltó eredményhirdetése

5. Hadler, Ingrid Norvégia 1.21.00
 6. Veijalainen, Liisa Finnország 1.22.39
 7. Danielsen, Kristin Norvégia 1.22.47
 8. Johansson, Birgitta Svédország 1.22.57
 9. Horváth Magda Magyarország 1.24.33
 10. Mertová, Nada Csehszlovákia 1.25.17
 23. Hegedüs Ágnes Magyarország 1.44.51
 31. Turchányi Piroska Magyarország 1.52.55
- Férfiak (77 induló, 13,5 km, 18 ell. pont)
1. Age, Hadler Norvégia 1.35.57
 2. Berge, Stig Norvégia 1.40.52
 3. Frilen, Bernt Svédország 1.43.55
 4. Hulliger, Dieter Svájc 1.47.01
 5. Uher, Petr Csehszlovákia 1.47.34
 6. Wolf, Dieter Svájc 1.48.01
 18. Boros Zoltán Magyarország 1.56.06
 23. Vajda Géza Magyarország 1.57.39
 24. Hegedüs András Magyarország 1.57.40
 32. Sötér János Magyarország 2.07.07
 40. Bozán György Magyarország 2.11.38

Női váltó (13 induló, 6,2 – 5,6 - 6,0 km)

1. Finnország 2.33.42
2. Svédország 2.33.52
3. Csehszlovákia 2.45.00
4. Magyarország (Horváth, Hegedüs, Monspart) 2.53.50
5. Svájc 3.01.00
6. NDK 3.09.04

Férfi váltó (15 ind. (9,2; 8,5; 8,6; 9,3 km))

1. Svédország 4.41.37
2. Svájc 4.47.23
3. Magyarország (Boros, Sötér, Vajda, Hegedüs) 5.09.29
4. Csehszlovákia 5.20.13
5. Dánia 5.26.28
6. NDK 5.40.51

Fogadás a pályaudvaron

VALLOMÁS AZ 1972-ES VILÁGBAJNOKSÁG KAPCSÁN

„Ez egy életút, amit a VB győzelem formált.”

Verseny

Tájfutós éveimet – 1960-1977 júliusáig – mindig sok verseny gazdagította. Kerestem a kihívást, a célbaérést, a sikert. Téli időben sílécen, kétféle sportágban is. Sőt az atlétikával is alázatosan, de barátságot kötöttem. Imádtam versenyezni, gyakran tekintettem a technikai edzéseket is „legalább” edzőversenynek.

Mégsem lehetett – különösen lelkileg nem – „gyakorolni” a világbajnokság izgalmát, hangulatát csak két évente egyszer, magán a vb-n. Hiába edzettem naponta kétszer is, hetente 10-12-szer, futottam havi 3-500 km-t, indultam évi 50-60 versenyen, amelyekből megnyertem általában a „nem skandináv” terepen zajlókat, az atlétikus edzéseim hatására edzettebb és gyorsabb voltam a nemzetközi női-mezőny legtöbbször tagjánál. A világbajnokságokat nem bírtam lelkileg. Olyan hibákat vétettem, melyeket sosem korábban, még edzésen sem. Nem bírtam a „Nyerni kell!” terhet. Ez látható abból is, hogy az első alkalommal 1964-ben Svájcban, esélytelenül már ötödik lettem. A túlmemorizált és kétszer is elszírt NDK-beli, 1970-es VB után, két év múlva, megint nagyon akartam. Ezért minden verseny lehetőségét kihasználtam 1972-ben, hogy ne izguljak a „nyerni kell” érzés miatt. Ez mentis általában: nyerni kellett és nyertem. Még az év elején, télen 4 sífutó és 2 külföldi sítájfutó versenyen rajtoltam, majd később 7 atlétikai versenyen is. A tájfutó versenyek száma a VB előtt, szeptember közepéig: itt-hon 13 egyéni és 6 váltóverseny, valamint külföldön 29 egyéni és 4 váltó, melyből 17 egyéni Csehszlovákiában! Igaz ebből 6 az Európa Turné – sok-sok skandináv menővel bővített mezőnyű – futama volt. (A többnapos versenyeket a rajtolás alapján több versenynek számoltam.)

Érdekeség az interjú-szobában elhangzott két VB-győztes ellentétes vallomása: a norvég Age Hadler nagyon keveset, talán 20 versenyen indult a VB győzelmé előtt 1972-ben, míg én ennek majd háromszorosan.

Segítők: edzők, sportbarátok

A tájfutó életem, ahogy egyre jobban kívánta az atlétikus edzést, úgy kapott újabb és újabb edzőket. Nem akartam sosem megbántani a korábbi edzőimet, kiknek még ma is hálás vagyok köszönettel, de az edzőtársak újítása, az edzőhelyszín változatossága, az edző mássága, a saját sporttudásom változása, a másfajta fejlődés szükségessége és az élsportoló énem önzése megkövetelte rendre az újabb edzőt.

Ebben az évben Garay Sándor volt a fizikai felkészítőm és Skerletz Iván, mint keretadó a technikai. Persze klubtársaim, a sparis fiúk is folyamatosan „tanítottak” a térképezés rejtelmeire. Csak ők – mint általában a magyar válogatott fiúk – nem tudták az optimálisan maximális sebességet felvenni a nemzetközi mezőnyben, amikor még tiszta fejfel, hiba nélkül tájékozódom, de optimálisan maximális a sebességem, hogy nyerek.

Augusztusban Sanyi bácsi edzésterve szerint például, az egyik legszenvedősebb edzésem volt: a 14 km-es, folyamatos, terepfutás közben 15 x 300 méter lendületes, köztük kb. ugyanannyi lassabb futás, mindez bemelegítéssel, levezéssel. Ezt 2 fiúval futottam a Budakeszi

rezervátum hullámzó domborzatú útjain és vágásain. Egy ilyen edzést soha nem lehet elfelejteni!

Iván segített folyamatosan az önbizalmam növelésében és állította, hogy egyszer nyerhetek én is. Próbálta elhittetni velem, hogy a legnagyobb ellenfelem tulajdonképpen én magam magam vagyok. Azt hiszem igazra volt.

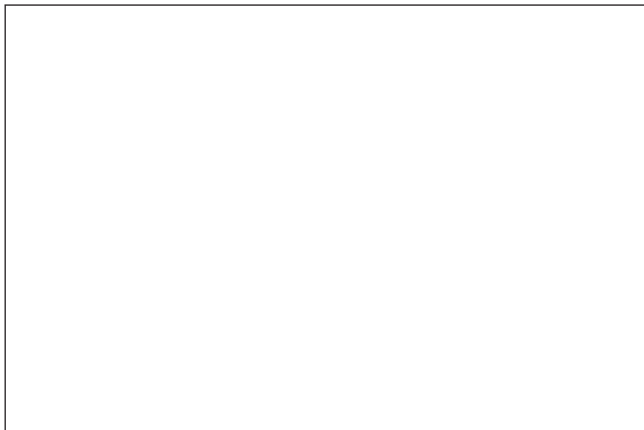
1972. szeptember 14. csütörtök/ edzésnapló részlet/mosa

„Itt a nagy nap. Nyugodt vagyok, szokatlanul. Reggel még. Aztán a szokásos. Mintha nem is én lennék. Szegény Iván próbál lelket önteni belém a rajtom előtt órákig, hogy nincs is ellenfelem, csak a saját, önbizalom mentes idegességem.

Rajt előtt 20 perces futás és melegítő gimnasztika. Még a lábaim is összegabalyodnak a nagy akarástól, majd elesem bennük!

Végre megkaptam a térképet.

Ma sem én nyerek! – állapítottam meg, látva az olvashatatlanul sziklás terepet. A sziklamászást nem edzettünk! Az előzetes 3 perc alatt végig futom a pályát fejben. Megnyugodtam. Ez nem a magyar versenyzők terepe. Itt senki sem kívánhatja, hogy én nyerek.

A váltó befutás után

Rajt. Az egyesre határozatlan útvonalválasztással pontfogás. A kettesen zavart a sok fényképész. Miért engedik ki őket a pályára? Hármásra lassan, de biztosan....

A hatsórol kifutva a felfelében együtt Stig Bergevel, és lassan elhagyom! Ez túl gyors talán?! Valóban, kis hibákat, rossz útvonalválasztást halmozok egymásra. Órára nézve látom a hosszú időm, még hülyébb leszek....

Befutás, utolsó pont! Majdnem ezt is elvétem, mert úgy kiabálnak. Miért?! Addigi legjobb idő. De hosszú és több perces hibák összességét tartalmazza. Megőrülök!

Várni kell 16 perct az utolsó „esetleges győztesre”. Ez most irtó hosszú. Érzem most először, hogy ma mégis én vagyok a szerencsés, én leszek a nyertes. És igaz lett! Nyertem, igaz nem jó idővel.”

A világbajnokság mit tett velem!

A világbajnokság mindent jelentett nekem 1972-ben. Azóta is életem meghatározója lett. Akkoriban hamar újabb sikerek felé fordultam egy világbajnok önbizalmával, összes hátterével. Így lefutottam Csepelen a maratont két hónap múlva 3 órán éppen belül, elsőként Európában a nők közül. A következő világbajnokságokat sikerült újra hibák halmazával elszúrnom. Később megnyertem az 1976-os svéd öt napos - O-RINGEN-t, úgy hogy napot is nyer-

tem. A svéd öt naposokon minden évben indultam 1965 és 1977 között, azaz 13 alkalommal és egy első, két második helyezést értem el, valamint sosem voltam rosszabb, mint kilencedik. Jobban ismert voltam Svédországban, mint itthon a betegségemig.

Megfutottam atlétikában az első osztályt az akkoriban leghosszabb női távon, azaz 3000 méterten.

Felvételiztem, majd végeztem a TF szakelőzői és sportszervezői 4-4 éves szakán, mert sportdiplomataként képzeltem el – hibásan – későbbi életem. Rég elfelejtettem az egyetemen tanult matematikát, fizikát, nem akartam újra tanítani. Különbözőn az előfeltételekben gondolkodó, magyar társadalom „izzadság” illatú, nem túl nagy intelligenciájú élsportolóként tartott számon, mint általában egy világbajnokot. Néha még ma is.

1978 kora tavasszal Atlantában második lettem a női, nem hivatalos maratoni világbajnokságon. Egyedül, edző nélkül voltam kint ellentétben ellenfeleimmel. Lehet, hogy nagyobb önbizalommal, segítséggel nyerhettem volna.

1978. június vége

Kullancs, magas láz, téves vakbélműtét, igazi betegség, béna jobb láb. Majdnem 2 év kórházakban. A bot nélküli járásért többet edztem, mint a maratónért. Mindehhez felsorolhatatlanul sok segít-

ség sportbarátoktól, sporttársaktól és idegenektől is.

Ezzel a betegséggel és a gyógyulás éveivel „sikerült” elérnem, hogy oly ismert legyek, mint például egy olimpiai élsportoló. Persze, ha megkérdeztek volna előre, akkor nem kértem volna ilyen áron a hírnevet.

Természetesen minden mindennel összefügg. Ha nem lettem volna beteg, akkor tájfutás, futás, sikerek a korosztályos versenyeken. És még ma is futnék. Akkor nem lenne családom, nem lenne Péter és Botond. Kész csoda, hogy ilyen nagy összefüggések is vannak az életben!

Különbözőn, orvosi papírom van arról, hogy nem vagyok hülyébb, mint a betegség előtt.

„Imák és kételyek” című könyvből részlet/ Mosa 2005-ben írt imájából

„Életem első 34 évében kerestem a viszonylag sima utakat, melyeken gyorsan és eredményesen lehetett futni. Vágyakoztam, mint mindenki a jobbért, a többért, a nem mindenki számára elérhetőért. Az egyenlők elé akartam kerülni. Minden rejtelenben, de különösen a sportban. Rengeteget vállaltam és dolgoztam a sikerekért, de jöttek is egymásután.

Égy szép napon a jó Isten úgy gondolhatta, ebből elég. Beteg lettem a többszörös véletlenek összjátékaként. Hat napig gondolkodott, hogy merre terelje utamat. Sok ember imádkozott gyógyulásomért akkoriban, mint emlegetik az idősebbek mostanában is. Talpra álltam. Segített a sok ima, a jó Isten hallgatott a kérésekre. Én meg élni akartam!

Szoktunk beszélgetni a jó Istenrel, kaptam Tőle egy világbajnokságot, hiszen minden nagy sportversenyen 3-5 ember is esélyes a győzelemre azon a napon, de végül csak egynek van „szerencséje”, aki nyer, akit a jó Isten is segít. Így 1972-ben 1:0 arányban vezettem kettőnk játszmájában. Aztán 1978-ban a betegséggel szereztem egyenlített. Azóta döntetlenre állunk. Minden nap kérem a Mindenhatót, hogy ne versenyezzünk tovább, álljunk meg itt a döntetlennél.”

Monspart Sarolta 2006 május
Fotó: Josef Miklos

SZEREDAI LÁSZLÓ HETVEN ÉVES

DOSEK ÉS PÁHY KAPTA AZ IDEI TÁJFUTÓ SZÍV DÍJÁT

A dyligeten május 20-án rendezett fogadáson adták át az idei Tájfutó Szív díjakat. Ebben a civil kezdeményezésű elismerésben azok részesülhetnek, akik versenyzői, edzői, szakírói, térképhelyesbítői és/vagy sport-szervezői pályafutásuk során bebizonyították a tájfutás iránti elkötelezettségüket. Szakmai teljesítményükkel megbecsülést vívtak ki itthon és külföldön, önzetlen munkájukat fáradhatatlanul végzik, függetlenül a néha lecsöpönő hivatalos elismeréstől. A Tájfutó Szív díj célja még további lendületet adni a kitüntetettnek.

A nemes jáspisból, illetve howlitból csiszolt kitüntetést az idén 70 éves Páhy Tibor és Dosek Ágoston vehette át, akinek sport pályafutásáról és világviszonylatban is egyedülálló teljesítményéről a Tájéoló 2005/10. számában részletesen olvashattunk a legszebb férfikort jelentő 50-es évfordulója alkalmából. A díj átvételekor megjegyezte, hogy ez a piros-fehér bójával díszített koszív nem idegen tőle, tanítványai is gyakran nevezték koszívúnak. Vállalja, mert puhasággal nem lehet eredményt elérni a sportban, de talán máshol se nagyon.

Páhy Tibor a kézilabdát 1963-ban cserélte tájólóra. Egyik alapítója volt a VIDEOTON Természetbarát szakosztályának, ebből nőtt ki vezetésével 1970-ben, az MTFSz megalakulásakor a Tájékozódási-futó szakosztály. Ma már szinte hihetetlen, taglétszámuk 75 főt tett ki. 1984-ben gépészmérnöki munkakörét feladva főállású edző lett. Kezdő tanítványai közül sokszoros bajnokok kerültek ki, többek között Vinciczai Ferenc, Nagy Róbert, a lányok közül Pokk Mariann, Lendl

Zita. Külön meg kell említeni Fent Marianne nevét aki tájfutó sikerei mellett 8 VB címet is nyert és Lukács Józsefét, aki 4-szeres EB győztes is volt rádió iránymérésben. Páhy Tibor ugyanis a székesfehérvári MHSZ Rádióklub VIDEOTON versenyzőit is edzette. Így a világbajnok Németh László sikerének is részese, aki csak rádió iránymérésben versenyzett.

1986-ban a TF-en szakedzői képesítést nyert. Ekkoriban jött át Pápai János és Iga István a Volánból. Így az ország 19 első osztályú sportolója közül 10 VIDEOTON-os volt. Egy országos váltó vagy csapatbajnokságon náluk első osztályúak ültek a kispadon, míg más klubok harmadosztályúakkal töltötték be a hiányzó helyeket.

1994-ben a VIDEOTON megszüntette sportkörét, Tibor egy tanítványa révén visszatért eredeti szakmájába, de a tájfutástól nem szakadt el.

1998-ban az utánpótlás válogatotat vezetésére kapott felkérést. Megbizatását komolyan véve szervezte az edzőtáborokat, foglalkozásokat, hogy az ifjúsági EB-n való jó szereplésre készítse fel a fiatalokat. A legszebb sikert a következő évben, a németországi Bad Schmidebergben érték el, amikor Sinkó Jani M16-ban győzött, a korábbi EB bajnok Sprok Bence M18-ban második lett. 2000-ben Svetlogorszkból Csizsár Adrienn hozott érmet. Pardubicében már nem lehetett ott, amikor Zsebeházy István állt a dobogó legfelső fokára és mindkét váltó bronzérmet nyert.

Mindkét kitüntetettnek szívből gratulálunk!
Bozán György

B ensőséges ünnep színhelye volt május 13-án a budapesti Szent József lelkeszség színházterme és ebédloje, majdan pedig kápolnája. A szerető feleség, négy gyermek, 12 unoka, két vő, testvérek, unokatestvérek, volt munkatársak, az EPI és más klubok tájfutóinak népes serege köszöntötte a hetvenedik születésnapját ünneplő Szeredai Lászlót. Különböző játékos programok, egykori képek vetítése, parkverseny tette emlékezetessé a kereken száz vendég, köztük 18 tájfutó ünnepi délutánját.

Egykori „postaláda”, dr. Vízkeleti László ajándéka az ünnepeltnek

SAM
Crosswear
hirdetés

VERSENYNAPTÁR

Június

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Július

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Augusztus

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-I/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ.

Verenyntávok: ht., nt., kt., rt., sp. (hosszútávú, normáltávú, középtávú, rövidítettávú, sprint)

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (július 6-ig)

Internet információ: <http://mtfsz.hu> (események) és www.btfshu.hu (versenyek)

Tájékerkpáros versenynaptár: a <http://www.unitis.hu/mtbo/> internet-címen

06. 10. (szo) **Baranya megyei középtávú bajnokság** /rR/ Információ nem érkezett.
06. 17. (szo) **Dél-alföldi középtávú és váltó bajnokság** /rR/ SI R: SZV Nh: 06. 07. C: sinkojani@invitel.hu, fax: 62-552318, Sinkó János 6724 Szeged, Rókusi krt. 15/a. Nd: 500Ft/fő, (FN10-14: 300Ft), váltó: 1000Ft/váltó. VK: Kiskunhalas-Kecel országútról piros szalag jelzi a letérést jobbra. „0”-idők: 10.00(kt.), ill. 13.30(váltó). K: FN: 10D 12 14 16 18 21 35 45 F: 55 +gy. váltó: FN: 14C 18 21 35 mix-K, mix-T (mind 3x1).
06. 18. (v) **Balassi Bálint ev./kt./ és Nógrád megye Nyílt Rövidtávú Bajnoksága** /rR/ SI, R: BME Nh: 06. 08. (20 óráig). C: borea@nograd.net, fax: 35-311996, Kovács Gábor 2660 Balassagyarmat, Határőr u. 11. Nd: 500Ft/verseny/fő. Nh. után, de 06.16-án este 20 óráig 700Ft/verseny/fő (a helyszínen csak a visszaadott helyeken). VK: Balassagyarmat -Kincsempusza. „0”-idők: 10.00(Balassi), ill. 14.00(Rt. Bajn.). K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B 21B 35 40 45 50 55 60 65, F: 70 75, Nyílt.
06. 21. (sze) **Hidegkút Kupa 3. (3SZ/20.)** /rR, kt/ R: HSP, VK: Nagykovácsi, kőfejtő, Megkőz: Húvösvölgyből induló 63-as busz végállomásától a Rákóczi u. végéig (kb. 800 m), T: 15:00-tól, „0” idő: 16:00, Nd.: 500 Ft, diákoknak 300 Ft, K: FN12C 14B 16B 18B 21BC 35B 40 50 55 F60 65 Nyílt, Térkép: Nagykovácsi Kopasz-erdő, SI kicsomag (SI bérlet 50 Ft), I: Lenkei Győző 06-70-333 8058, gyozenkei@t-online.hu, Nh: 06.16. (a helyszínen nevezők a rajtlista végére kerülnek).
06. 28. (sze) **Rege Kupa 3. ford. (3SZ/21.)** /rR/ SI R: KOS Hsz. nev. Nd.: 500Ft (SI bérlet 50Ft). T: 15 órától a VK-ban (KFKEI sporttelep, elérhető a Moszkva térről induló 90-es busszal; parkoló a buszvégállomásnál), „0”-idő: 16.00. K: FN: 12C 14B 16BC 18B 21BC 40 55 F: 45 50 60 65 70 NyK, Ny, NyT. Megj.: Az FN12C és a népszerűsítő NyK kategória díjmentes.
07. 01. (szo) **Sopron Kupa** /oR, nt./ SI R: SMA, Soproni TFSz
07. 02. (v) **Jurisics Kupa** /oR, kt./ SI R: Vas m. TFSz Nh. 06. 20. C: sopjur2006@citromail.hu vagy Bárdosi Zoltán 9700 Szombathely Pázmány Péter krt. 36. Nd.: 1300Ft/nap (FN-14: 900Ft/nap, 06.22-ig 50, 06.23-a után 100%-os pótdíj), nyílt: (hsz-en is): 500Ft/nap. Terep: Kőszegi hegység, VK: Cák, „0” idők: 13.00(szo), ill. 9.00(v). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 F: 55 60 65 +NyI, Gy. Szállítás Cákon kempingben sf. 800Ft/fő/éj, egyéb egyénileg intézendő szálláslehetőségek a kiírásban. I: a verseny honlapján.
07. 05. (sze) **Óhegy Kupa (3SZ/22)** /rR, nyújtott kt./ SI R: KTSz, Hsz. T: 15:30-tól a VK-ban (Szép Juhászné, romok, megközelítés: 22-es busszal), Nd.: 450 Ft, K: FN: 12 14 18 21 35 F: 40 50 60 70, Nyílt, Térkép: Hárs-hegy. Öltözés sátorban.
07. 08. (szo) **Halas Kupa** /rR/ R: HGA, KAL Hsz. Információ lapzártáig nem érkezett.

VERSENYNAPTÁR (július 10 – augusztus 20)

07. 15. (szo) **Zala Kupa és Galambos Péter ev.** /oR, nt./ SI R: Zala m..
07. 16. (v) **Zselic Kupa** /koR, kt./ SI R: Somogy m. Nh. 07. 01. C: info@ztc.hu vagy ZMTFSZ Zalaegerszeg, Kossuth 47-51. Pf. 206. Nd.: 1500Ft/fő/nap (FN-12, N60-, F65-: 800Ft), Nh. után az üres helyekre különjelzési díj 500Ft/nap, nyílt (helyszínen is): 800Ft/nap. H: Zalalövő térsége. „0” idők: 13.00(szo), ill. 10.00(v). K: FN: 10D 12C 14BC 16B 18BC 20A 21EBBrC 35A 40 45 50 55 60 F: 35Br 65 70 75 +Ny-K, Ny-T, Gy. Szállítás: tornat. sf. 500Ft/fő/éj, sátorozás 500Ft/fő/éj. Szállítás előrendelés esetén Zalalövő-Csőde 200Ft/fő/út. Terepeltetés: Zalalövő-Pankasz-Irsapuszta-Kerkafalva terület. I: a verseny honlapján (www.smtfsz.hu).

VERSENYNAPTÁR

07. 19. (sze) Nyári MAFC Kupa (3SZ/23.) /-/ R: MAF Hsz. H: Biatorbágy, Iharos. Terep: Iharos-Nyakaskő (több, mint 30 éve nem használt terep, új térkép). T: 14-17.30 között a VK-ban (a Biatorbágy-Sóskút országúton, a biai faluvég után 900 m). Tömegközlekedéssel megközelíthető: Budapest-Kelenföld autóbussz-pályaudvartól Biai erdészházon keresztül Sóskútra menő busszal, a biai faluvég utáni, a biai erdészház előtti megálló. Buszok indulása 14.00, 15.00, 16.00 és 17.00. „0”-idő: 15.00, utolsó rajt 18.30. Nd: nincs. K: FN: 12C 14C 16B 18B 21BC 35 40 45 50 F: 55 60 65, nyílt kezdő, nyílt technikás. I: dr Szarka Ernő, 2461 Tárnok, Kölcsey u. 45, tel: 30/475-9076, e: szarka@szabadalmi.hu.
07. 22. (szó) **Simon Lajos ev.** /oR, kt./ SI R: TTT
07. 23. (v) **Tatai Honvéd Kupa** /oR, nt./ SI R: TTT Nh. 07. 12. C: nevezes-ttt@altavizsla.hu vagy Mészáros Károly 2890 Tata Május 1 út 53/B 2/2. Nd.: 2500Ft/2 nap, hsz-en: 3500Ft. Csak 1 napra: 1500, hsz-en: 2000Ft, (FN-12, F70-80, N55-65 Nh-ig ingyenes, hsz-en 1000Ft/2 nap, ill. 500Ft/1 nap), nyílt(hsz-en is): 300Ft/nap. Terep: Vértesszőlős térsége, VK: Vértesszőlős. „0” idők: 10.00(szo), ill. 9.00(v). K: FN: 10C 12C 14BC 16BC 18BC 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 55 60 65 F: 70 75 80 +Nyílt-K, Nyílt-T, Gy. Szállás egyénileg intézendő, VK-ban ingyenes sátrazási lehetőség. Megj. 22-én MH Amatőr Tájfutó Nap keretében MH Egyéni ill. MH Csapatbajnokság, Gyermekverseny ill. Családi tájékoztatósi verseny, valamennyi nevezési díj nélkül. I: a verseny honlapján.
07. 29. (szó) **Futárok Kupa** /rR/ SI, R: FSC I: Petró Géza, e: petrog@vnet.hu.
07. 29-30. **Vértesszőlős Kupa** /oR, 1. nap: nt., 2. nap: rt./ SI, R: MSE Nh: 07. 18. C: megalodusz@atw.hu vagy Mauer Lajos 2800 Tatabánya, Réti út 87. 1./1. Nd: 2600Ft/2nap (FN10-14, 60- : 1600Ft), 1 napra: 1300(800)Ft. Nyílt: 800Ft/nap (helyszínen is). Nh. után 200Ft pótdíj/nap az üres helyekre. A gyermekverseny ingyenes. VK: Várgesztes. „0”-idők: 13.00(szo), ill. 10.00(v). K: FN: 10CD 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 55, 60 F: 65 70, Nyílt K, Gy. Szállásigény esetén tornateremben s.f. 600Ft/éj, további szállásokról info: <http://vargesztes.lap.hu>. I: <http://www.megalodusz.atw.hu> (on-line nevezés is). Megj. 29-én 19 órától „Várgesztesi Várostrom” futóverseny (1200m, 100m szint). Rajt a várhoz vezető aszfaltút alja. Nevezés 18.30-tól a rajtban. Nd.: nincs.
07. 30. (v) **Gyöngyös Kupa** /rR/ SI, R: SDS (Mohácsy T. dr.). I: a következő TÁJOLÓ-ban
08. 4-6. (p-v) **Eplényi Tájékoztatósi Napok** SI, R: VBT. Nevezés csak „online” a verseny honlapján: www.vbtse.fw.hu/eplenyi2006. Nd: 2500Ft/fő (FN10-12: ingyenes). A nevezési díj valamennyi eseményre jogosít! Előnevezési határidő: júl. 20, utána 50 % felár, helyszínen 100 %. Tornatermi szállás az első 50 nevezőnek (500Ft/fő), a VK környékén ingyenes sátrazás lehetséges, egyéb szállásajánlatok a honlapon. Részletes program (egyéni nevezési díjakkal): **4-én** 15.00: **Trail-O 1. nap** Nd: 300Ft/fő, H: Olaszfalu(Eperjes) K: kezdő, haladó 17.00: **Nappali tájfutó verseny** /rR, kt./ Nd: 500Ft, H: Olaszfalu(Eperjes) K: FN:10D 12C 14BC 16BC 18BC 21ABC 35 40 45 50 55 60 **5-én** 10.00 Megyei nyílt németrendszerű csapatbajnokság (3 fős) H: Eplény(Som-hegy) Nd:2500Ft/csapat, Veszprém megyeieknek 900Ft/csapat K: 14 18 21 40 50 Nyílt 14.00 **Mobilos tájfutás** Nd: 1000Ft/páros, H: Eplény(Prédikáló-szék) K: Ny-K, Ny-T 15.00 **Trail-O 2. nap** Nd: 300Ft/fő, H: Eplény(Prédikáló-szék) K: kezdő, haladó 21.00 **Éjszakai tájfutó verseny** /rR/ Nd.: 500Ft, H: Eplény(Som-hegy) K: FN 18 21 35 40 45 50 55 60 Ny-K Ny-T 21.00 **Egyéni túráverseny** Nd.: 1000Ft/csapat H: Eplény(Boszorkány-tető), K: A B C **6-án** 11.00 **Folyamatos váltóverseny** (2 fős, menet közbeni váltásokkal, váltás dugóka átadással) Nd.: 1000Ft/váltó H: Eplény K: FN: 14 18 21 40 50 Ny-K Ny-T Megj. A versenyekre készített új térképek: Som-hegy, Boszorkány-tető. A csapat/váltó versenyeknél a kormeghatározás átlagéletkort jelent (21 év alatt a korszakly a „plafon”, 35-től korlátlag-minimum). I: www.vbtse.fw.hu/eplenyi2006.
08. 5-7. (sz-h) **Keleti Tájfutó Napok** /1-2. nap: oR, nt., 3. nap: -, vadászrajt./ SI, R: NYK Nh: 07. 21. C: gidofalvy@t-online.hu, t: 42-210108, Gidófalvy Péter 4461 Nyírtelek József Attila út 41. Nd: 3000Ft/3nap (Nyílt: 1000Ft/nap, helyszínen is). VK: Nagyálló-Harangod (TÉKA-tábor). „0”-idők: 14.00(szo), KELET KUPA), 9.00 (v. GLOBUSZ KUPA) ill. 10.00(h, MÁRINA GYÖRGY EV.). K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 55, 60, F: 65 70 75, Nyílt, Gy. Szállás kollégiumban 1300Ft/fő/éj, tornateremben s.f. 300Ft/fő/éj ill. igény esetén ingyenes sátrazás a VK-ban. A HUNGÁRIA Kupára is nevezőknek hétfő estére szállás és kedden a HUNGÁRIA VK-ba szállítás ingyenesen. Szállítás (szó: Nagyálló vasútállomás – VK- szállás, v: szállás-VK-szállás, h: szállás-VK-vasútállomás): 300Ft/nap, kérhető.

08. 9-13. (sz-v) **Hungária Kupa** /oR, 5 napos/ SI, R: Hajdú-Bihar m. C: hungariacup2006@freemail.hu vagy DISZ Kulturális és Sportegyesület 4025 Debrecen Simonffy u. 57. Nd: alapár 05.31-ig: 8000Ft/5nap (06.30-ig 9000, 07.24-ig 10000, helyszínen az üres helyekre 11000Ft. (FN10-14, 60- : 50%), napi nevezési díj: 25%. A nevezés egyidejű pénztátalással érvényes, számlaszám: 11993001-02302229-00000000. H: Debrecen-Erdőspuszták, VK: Vig-Kend Major Szabadidőközpont. „0°”-idők: 9.00(minden nap). K: FN: 10CD 12C 14BC 16BC 18AB 20A 21ABBrC 35ABr 40 45 50 55 60 65 70 75 80, Nyílt-K, Nyílt-T, Gy. Szállás- és étkezési ajánlat a kiírásban és a www.vig-kendmajor.hu honlapon. Megj. Aug. 8-án terepbemutató. I: www.hungariacup2006.hu/.

08. 17-20. (cs-v) **Pannon Tájéfutó Napok** R: VTC. 08. 17. (csű) **Bakony Kupa** /oR, rt./ SI H: Pápa, Várkert 08. 18. (p) **Veszprém Kupa** /oR, nt./ SI H: Városlód, Vámos-major 08. 19. (szo) **Tüskés Endre ev.** /oR, nt./ SI H: Városlód, Vámos-major 08. 20. (v) 4. futam /-, kt. vadászrajttal/ SI H: Városlód, Vámos-major Nh: 07. 30.(beérk.). C: Szabó Attila, 8200 Veszprém, Cholnoky u. 25/b, vagy a honlapról on-line. Nd: 6000Ft/4nap, 08.16-ig 7000, helyszínen: 8000Ft. FN10-12 Nh.-ig ingyenes, később 50%. Nyílt: 700Ft/nap (helyszínen is). VK: Városlód, Vámos-major. „0°”-idők: 17.00(csu), ill. 10.00(p-v). K: FN: 10D 10DK 12C 14BC 16BC 18BC 20A 21EABBrC 35ABr 40 45 50 55 60 65, F: 70 75 80, Nyílt K,T, Gy. Szállás /(éj) Veszprém: tornateremben s.f. 600Ft, kollégiumban 2000Ft, sátrazás a VK-ban ingyenes. Megj. Kiegészítő események: 14-15-16-án edzés (Kab-hegy, Herend, Bakonyjákó), 18-án 15.00: Mobil-O verseny, 19-én 15.00: sörváltó. I: www.tajefutas.hu/ptn2006

Kérés a rendezőkhöz: A következő számhoz a lapzárta: július 11, tervezett megjelenés: júl. 21. Amennyiben lapzárta előtt nincs versenykiírás az MTF SZ-honlapon, előzetes információt kérünk a versenyről (email-cím: argaygyu@t-online.hu).

Augusztusi határon túli ajánlatok:

Aug 18-20: **TranSilva Kupa**, Kolozsvár. Nh.: aug. 12. Info: www.transilva.gmi.ro

Aug 16-20: **Szlovák Nagydíj**, Rozsnyó térsége. Nh.: júl. 10. Info: www.tuke.sk/obeh/gps

Nyári utánpótlás edzőtáborok

2006. június 19-23. Mátraszentimre Program: 1. nap leutazás, du. útvonalkövetés, este ismerkedési játék **2. nap** de. csillagpálya kicsiknek egypontos, nagyobbak 2 pontos, du. iránymenetek, este: felfogó vonal jelentőségi játék **3. nap** de. Mátraszentimre, Falloskút, Bagolyirtás falukutatás, és tájház du. Lepkepályák,este: játékos feladatok **4. nap** de. doborzatos pályaedzés, du. pálya időméréssel, este: pályatervezés **5. nap** de. táborváltó, majd értékelés, du. hazautazás
Jelentkezés: Komár Ildi 06-20-48-60-108 telefonon délután 14 óra után 20 fő –ig Ár: 12 000 Ft, határidő V. 30.

2006. július 19-23. Kaskantyú Rendező: Kalocsai SE **Szállás:** 2005-ös Kalocsa Kupa céljában, sátorban saját felszereléssel (sátor, matrac, hálósák). A sátrazás 300Ft/ fő/nap. **Étkezés:** A faluban az iskola konyháján ebédt tudnak számunkra főzni, ami előreláthatólag 600 Ft-ba kerül. A többi étkezést önállóan kell megoldani. A faluban több bolt is található. **Edzések:** Kaskantyú Hemző sor térképen négy nehézségi foknak megfelelően: kezdők „D”, serdülők „C”, ifik „B”, felnőttek „A”. **Program:** Szerda de. érkezés, táborverés; du. átmozgató edzés, felvezetés a nagyoknak Csütörtök de. csillagedzés; du. Normál pálya (D,C), pontonkénti memória (B,A) Péntek de. memória csillag; du. eltévedés gyakorlása vezetővel Szombat de. technikai elemek gyakorlása; du. kirándulás, útvonalkövetés közben iránymenet Vasárnap de. Halaş Kupa verseny, du. utazás haza Minden nap 10-kor és 15 -kor kezdődnek az edzések- kivéve a péntek du. és vasárnapi verseny. Így 6 edzésen vehetnek részt a táborozók, ehhez fejenként 5 térképet biztosítottunk (1000 Ft/ fő/ 5 db). A fárszót edzések után a Büdöstői strand biztosít felüdülést. Jelentkezés, információ: 2006. június 25-ig. Dénes Zoltán 6300 Kalocsa, Csalogány u. 8. Tel.: 78/463-937, 20/514-9667 e-mail: kalocsa@freemail.hu

2006. július 25-28. Orfű Rendező: Szegedi VSE **Szállás:** Orfűn, turistaházban (ágymentő hozni kell) kb. 50 fő részére. 1200 Ft/fő/nap **Étkezés:** Reggeli, ebéd, vacsora 1300 Ft/fő/nap. **Edzések:** Orfű környéki terepeken, nagy nehézségi foknak megfelelően: kezdők „D”, serdülők „C”, ifik „B”, juniorok „A”. A terepekre különbusszal megyünk ki, költsége 1500 Ft/fő. A térképek ára 300 Ft/fő/nap. Naponta 9-kor kezdődnek az edzések, kivéve első nap, (15-kor). **Kulturális program:** Az edzések után, vagy napközben Abaliget cseppkőbarlang, Pécs, Misina TV torony megtekintése. Az MTF SZ támogatni kívánja a nyári utánpótlás edzőtáborokat. (kb. 2000 Ft/fő). Az egy főre jutó összeget a létszám pontos ismeretében számoljuk ki. **Jelentkezés és információ:** 2006 július 1- ig. Gera Tibor, Szeged, 6723 Szent László u. 16/b tel: 70/3824673 e-mail: gera.tibor@freemail.hu

2006. augusztus 1-4. Városlód, Iglauek park Rendező: Veszprém Megyei TFSZ. A versenyzők teljes ellátást kapnak (szállás faházakban, a tábor étkezőjében reggeli, ebéd, meleg vacsora), edzésekre a szállítást a helyszínen rendelkezésre álló gépjárművekkel történik. **Program:** 1. (kedd) de: érkezés, útvonalkövetés (Úveghegy), du: parkedzés (Ajka) 2. (szerda) de: doborzatos pályavás (Kab-hegy), du: iránymenetes pálya (Kab-hegy) 3. (csütörtök) de: csillagedzés (Herend), du: sokpontos pálya (Herend) 4. (péntek) de: házi váltóbajnokság (Parkszegyepű) Az edzőtábor teljes költsége 11.000 Ft/fő faházak szállás és 9.000 Ft/fő sátrazás esetén. A Versenyzők egyéni résztvevők költségeiből 2.000 Ft-ot a Veszprém Megyei Tájéfutó Szövetség álltvállal. Amennyiben az MTF SZ Sportágfejlesztési Bizottsága is támogatja az edzőtábor, a költségek tovább csökkennek. Jelentkezni 2006. június 25-ig lehet Molnár Péternél a 06-30-474-6498-as telefonszámon vagy a peterKUKACveszcart.hu email címen.

**Színes
Sátor-Magas környéke
térkép**

AZ ELSŐ ÖNÁLLÓ MAGYAR TOPOGRÁFIA

Térképtörténeti sorozatunkban elérkeztünk a hazánkról idehaza készült első topográfiai térképekhez. Ezek részben a harmadik katonai felmérés térképeinek felújításával, részben új felméréssel készültek. A sorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

A 19. században több kísérlet is történt az önálló magyar topográfia megalakítására, de ez elől a „sógorok” mindig elzárkóztak. Ebben az időben a hasonló intézmények mindenütt katonai keretek között működtek, nálunk is csak 1918-ban merült fel egy polgári topográfia gondolata. A kiegészítés után a hadsereg és azon belül a térképészet közös lett, Magyarországon csak polgári térképészek működtek, első-sorban a Kogutowicz Manó és Hölzel Ede által alapított Magyar Földrajzi Intézet.

Szerencsére a bécsi MGI-nél (K. u. k. Militärgeographisches Institut) több magyar is szolgált, ők lettek (hazai szakemberekkel kiegészülve) a magyar topográfiai térképészet megalapítói (Magyar Katonai Térképész Csoport), parancsnoknak 1919. február 4-én Kirchlechner Károly alezredes neveztek ki.

Ahogy az előző részben írtam, Magyarország megkapta a területére eső szelvényeket, de a 25ezresek már elavultak voltak, mert csak a 75ezresek javították, ezért az új vezetés a 25ezresek felújítását is elrendelte. A térképhelyesbítést (reambulálás, helyszíni megújítás) 1920-ban a nyugati határszélen, a későbbi Burgenlandban kezdték. Mivel a kiadói jogokat csak a „csonkahaza” területére kaptuk meg, különös módon ezek voltak az első korlátozott felhasználású nyomtatott térképek. A lapokat BIZALMAS! felirattal látták el, és nem kerültek közforgalomba. (A mellékelt részlet a 4857/3

Kismarton szelvény jobb felső sarka.) Később az osztrák topográfia, amely persze megszerezte a térképeket, a készítőre vonatkozó jelzés nélkül illesztette saját sorozatába ezeket a szelvényeket. A győztes hatalmak betiltották a katonai térképészet működését, ezért az Intézet 1922-től M. kir. Pénzügyminisztérium XIII/C ügyosztály (Állami Térképészet) néven működött tovább. Mulatságosnak tűnik egy király nélküli királyságban egy katonák nélküli katonai térképészet, de azok ilyen idők voltak. A katonai szervezet megmaradt, de mindenki civilben járt, a tábornokok vezértanácsnokok, az őrnagyok altanácsnokok, a hadnagyok előadóhelyettesek lettek.

A felújítás során a szintvonalakat nem tudták jelentősen javítani, ezért a tagolt domborzatú területeken új felmérésbe kezdtek. A légifényképpárok kiértékelését és a terepi munkákat 1 : 10 000 méretarányban, ún. szelvénynegyedekben végezték, ebből dolgozták össze generalizálással (egyszerűsítéssel) a kiadásra kerülő 1 : 25 000-es térképeket. Mint a túloldali színes térképészleten látható (5258/4-b-d, Keszthely, felmérés

1938, kiadás 1940) ez a módszer nagyon gazdag szintvonalrajzot eredményezett, amit segített a 10 m-es alapszintköz is.

A háború miatt az időigényes újfelmérést leállították, a már munkában levő szelvényeket negyedekben, vagy kétnegyedeként (erre utal a mintaszelvény száma utáni b-d betű), a szokásos négy helyett két színben kiadták, hogy ne vesszen kárba a munka. (A máskor kék vízrajzot feketével, az erdőket zöld szín helyett fekete karikákkal ábrázolták.)

A kivágtat gondolom ismerős, nem messze esik az eddigi győróki mintáktól, az 1983-as VB és a 2002-es EB klasszikus döntőinek színhelye: a Vár-völgy. Ha mellésszük a Sötér Janóék által készített kitűnő térképeket, akkor látjuk igazán, milyen jó (főként a kor színvonalához képest) ez a térkép.

Igen találó a szabdalt területre az Apró hegyek név, beszédes a Messzelátó hegy, érdekes a Farkaságya hegy.

Az ÁTI (1938-tól HTI, Honvéd Térképészeti Intézet) nemcsak topográfiai térképeket, hanem iskolai atlaszokat, falitérképeket, turista térképeket is készített. Az intézet dolgozóinak alkotása volt az ÁTI kisatlasz, az első teljesen hazánkban készült világtalasz is, ezekre, valamint a II. világháború alatti térképészetre még visszatérek.

*Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet és
Múzeum Térképtára*

Színes Hátsó borító